

W GMINNE WIEŚCI

ISSN 1442-5022

KWARTALNIK SPOŁECZNO - KULTURALNY
GMINY KAMIONKA WIELKA

Nr 46 ROK XII KWIECIEŃ, MAJ, CZERWIEC 2012r. Cena 3 PLN

Dwie laureatki

**tegorocznego Małopolskiego
Konkursu Biblijnego pochodzą
z Kamionki Wielkiej** (szczegóły na str. 15)

**"Człowiek Wielkiego
Serca'2011"**

**- taki tytuł otrzymała
mieszkanka Kamionki
Wielkiej** (więcej na str. 13)

Wydarzenia

XXX Tegoroczne rekolekcje dla gimnazjalistów ze szkół w Kamionce Wielkiej rozpoczynamy "w drodze" od wizyty w Sanktuarium Bł. Karoliny w Zabawie. Bowiem w tym roku miał 25 lat od Jej beatyfikacji, której dokonał Jan Paweł II (więcej na str. 15).

Lokalna Grupa Działania "Korona Sądecka" w spółnie z Gminnymi Ośrodkami Kultury w Chełmcu, Grybowie i Kamionce Wielkiej zorganizowała Konkurs Palm Wielkanocnych. Na podsumowaniu konkursu w Miasteczku Galicyjskim w Nowym Sączu spotkali się uczestnicy i organizatorzy konkursu (więcej na str.

W numerze:

str. 2	Wydarzenia	str. 18	Najmłodszy wolontariusze
str. 3	Sesja w gminie	str. 18	Ubój gospodarczy zwierząt
str. 4-6	Prezentacja radnych	str. 19	Grosz zamiast kwiatka
str. 7	Ekologiczne gospodarstwo	str. 20	Zdrowie
str. 7	Turniej Tenisa Stołowego	str. 21	Konkurs Recytatorski
str. 8-9	Monografia Kamionki	str. 22	Dwie perełki
str. 10-12	I wojna Światowa	str. 23	"Mistrz pięknego czytania"
str. 13	Jeszcze nie straceni	str. 24	Praca magisterska o GOK
str. 13	Wielkie Serce Marii Ruśniak	str. 25	Razem do sukcesu
str. 14	Kiedy myślę Ojczyzna	str. 26	Palmy wielkanocne
str. 15	"W dobrych zawodach wystąpiłem..."	str. 26	Moja Mała Ojczyzna
str. 16-17	Szkoła w Królowej Polskiej	str. 27	Z życia parafii Mystków

Sesja w gminie

W dniu 10 maja 2012 roku odbyło się szesnaste posiedzenie Rady Gminy obecnej kadencji. Radni podjęli uchwałę w sprawie likwidacji w trybie wygaszania Gimnazjum Publicznego w Jamnicy, poprzez zaniechanie od roku szkolnego 2012/2013 naboru uczniów do klasy pierwszej. Uczniowie obecnych klas pierwszych i drugich zakończą naukę w Gimnazjum w Jamnicy. Uczniom z gimnazjum objętego likwidacją Gmina Kamionka Wielka zapewnia możliwość nauki w Zespole Szkół Podstawowo – Gimnazjalnych w Kamionce Wielkiej.

Rada Gminy podjęła również uchwałę w sprawie zamiany nieruchomości dot. zamiany działki nr 2928/2 o pow. 0.11 ha, zabudowanej budynkiem mieszkalnym jednorodzinnym, stanowiącej własność Gminy Kamionka Wielka, za działkę nr 35/1 o pow. 0.30 ha zabudowaną budynkiem mieszkalnym jednorodzinnym, stanowiącą własność Pana Stanka. Budynek został wybudowany przez gminę w ramach odbudowy budynków zniszczonych w wyniku osuwisk.

Ponadto podjęto uchwałę w sprawie nieodpłatnego nabycia na rzecz Gminy Kamionka Wielka dz. ew. nr 578/14 o powierzchni 0,01

ha, 578/17 o powierzchni 0,01 ha oraz 578/21 o powierzchni 0,0013 ha w Mszalnicy, stanowiącej drogę oraz 2 uchwały w sprawie dzierżawy nieruchomości dot.:

- wydzierżawienia gruntu „Czarnej Kępcy” o pow. 1 ha Kołu Łowieckiemu „Żbik” z przeznaczeniem na poletka żerowe dla zwierzyny leśnej,
- przedłużenia umowy dzierżawy cz. pgr nr 235/3 o pow. 0,05 ha położonej w Królowej Górnej dotychczasowemu dzierżawcy.

Podjęto również uchwałę o zniesieniu statusu ochrony pomnika przyrody - lipy, rosnącej przy Remizie OSP w Mszalnicy w związku z zagrożeniem powalenia i zniszczenia budynku Szkoły i Remizy OSP oraz zagrożeniem dla ludzi i użytkowników drogi powiatowej.

Rada Gminy przyjęła także sprawozdanie z realizacji Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych za rok 2011.

Przewodniczący Rady Gminy
Zenon Kruczek

ZŁOTE MYŚLI

"Życie tylko dla samego siebie jest korozją osobowości"

Wiktor Hugo

Prezentacja radnych

Rady Gminy Kamionka Wielka (c.d.)

Tomasz Kiełbasa, lat 60, żonaty, trójka dzieci, zamieszkały w Mszalnicy. Członek Komisji Oświaty, Kultury, Zdrowia i Spraw Społecznych i Komisji Budżetu i Finansów.

GW: Co skłoniło Pana do pracy w samorządzie gminnym? Co udało się zrealizować?

Na podjęcie decyzji o kandydowaniu na radnego w znacznym stopniu wpłynęła społeczność lokalna.

W wyborach samorządowych zostałem przez szanownych wyborców dostrzeżony, za co im serdecznie dziękuję. Myślę, że uda mi się coś dla tej społeczności zrobić. Oczywiście, było też drugie wyjście: bierze przyglądać się i nie mieć wpływu na bieg wydarzeń we wsi, czy w gminie. Jestem niezależny politycznie; nie należałem i nie należę do żadnej partii politycznej. W życiu najbardziej cenię uczciwość i profesjonalizm w działaniu. Z pełną odpowiedzialnością zdaję sobie sprawę z zadania jakiego się podjąłem. Mam nadzieję, że sumiennie się z niego wywiążę.

GW: Jakie dostrzega Pan najważniejsze problemy gminy Kamionka Wielka na dziś i co w związku z tym należy zrobić?

Martwią mnie skromne środki finansowe na zadania, które gmina na swoim terenie powinna realizować. Stąd konieczność racjonalnego i oszczędnego gospodarowania nimi. Każda inwestycja musi być głęboko przemyślana, dobrze przygotowana i rygorystycznie nadzorowana w całym cyklu realizacyjnym. Koniecznością jest zabieganie o fundusze zewnętrzne, bo bez tego będziemy ciągle dreptać w miejscu.

Kolejnym problemem jest pogłębiające się bezrobocie. Brak możliwości pracy - zwłaszcza dla młodych ludzi - jest największym zagrożeniem społecznym i rozwojowym.

Preferuję trzy obszary, gdzie aktywność samorządu gminnego powinna być szczególna tj. edukacja, bezpieczeństwo i ochrona środowiska.

Chociaż utrzymanie oświaty w gminie generuje coraz większe koszty, jednak wychowanie i edukacja naszej młodzieży to sprawy najważniejsze. Trzeba przyznać, że warunki lokalowe w jakich uczą się dzieci na terenie gminy są na niezłym poziomie. Szkoły w Kamionce Wielkiej oraz Królowej Górnej posiadają nowe sale gimnastyczne z funkcjonującymi tam stołówkami. Niestety, w Mszalnicy i sąsiednim Mystkowie przez brak sal gimnastycznych dzieci ćwiczą w nieodpowiednich warunkach, a sportowcy muszą korzystać z obcej sali w Cieniawie, dlatego budowa sali w najbliższej przyszłości staje się

koniecznością.

Dobre warunki lokalowe powinny wpłynąć na jakość nauczania i wychowania tym bardziej, że w mniej licznych klasach nauczyciel jest w stanie zająć się wszystkimi uczniami i poświęcić więcej czasu zarówno prymusom jak też nie radzącym sobie. Na wyniki nauczania mają wpływ jakość nauczania, odpowiednia kadra nauczycielska, jej autorytet, dobra atmosfera oraz właściwe relacje między rodzicami a nauczycielami. To wszystko pomaga osiągnąć lepsze efekty wychowawcze i edukacyjne.

Bezpieczeństwo mieszkańców to między innymi bezpieczne wszelkiego rodzaju drogi: krajowe, powiatowe i gminne. Dla mieszkańców przysiółków Wolniki i Podlesie nadal nie jest rozwiązany problem zagrożeń przy przechodzeniu przez drogę krajową Nowy Sącz – Gorlice. A przecież codziennie przez tę drogę przechodzą dzieci do szkoły. Mimo wielu naszych interwencji i składanych pism do zarządcy drogi, nie widać żadnych oznak rozwiązania tego problemu. Remontu wymaga zarówno droga powiatowa Mystków–Mszalnica jak również drogi gminne utwardzone bitumicznie jeszcze w latach 80-tych. Dla bezpieczeństwa w infrastrukturze drogowej konieczna jest budowa chodników i oświetlenia drogowego.

Ochrona środowiska to kolejny bardzo ważny temat. Dla mieszkańców Mszalnicy sprawą pilną jest budowa kanalizacji lub alternatywnych rozwiązań oczyszczalni przydomowych. Zadanie to powinno być priorytetowym działaniem Gminy, tak jak to miało miejsce przy kanalizowaniu innych miejscowości. Z tym zagadnieniem łączy się kolejny, nie mniej palący problem, kompleksowe zaopatrzenie mieszkańców w wodę. W segregacji odpadów stałych widoczny jest postęp, ale trzeba jeszcze wielu działań edukacyjnych, uświadamiających szkodliwość dzikich wysypisk, a zwłaszcza praktyka palenia plastiku. To zatruwa substancjami rakotwórczymi środowisko naturalne, ale przede wszystkim ludzki organizm.

GW: Jakie są mocne strony Gminy Kamionka Wielka?

To niewątpliwie walory krajobrazowe, bliskość Nowego Sącza i dobra komunikacja. Mieszkają tu pracowici i zaradni ludzie, produkujący ekologiczną żywność, dbający o estetykę swoich domostw i gospodarstw. W tym upatrujemy szansę rozwoju w kierunku agroturystyki. Szczególnym bogactwem jest kultywowanie wszelkiego rodzaju tradycji regionalnych oraz organizowanie wydarzeń kulturalnych. W tym zakresie gmina Kamionka Wielka jest rozpoznawalna na mapie Sądeckizny. Kolejnym naszym bogactwem jest dobrze wykształcona i wychowana młodzież, która poprzez dalszą edukację, studia i podejmowanie pracy, wspina się po szczeblach społecznej drabiny.

GW: Co Pana najbardziej drażni?

Nieetyczne postępowanie, kłamstwo, niedotrzymywanie obietnic, znieczulica na sprawy własnego środowiska, niszczenie mienia publicznego.

Maciej Kocemba lat 49, żonaty, czwórka dzieci mieszkaniec Kamionki Wielkiej, członek Komisji Rewizyjnej i Komisji Oświaty, Kultury, Zdrowia i Spraw Społecznych.

GW: Co skłoniło Pana do pracy w samorządzie gminnym? Co udało się zrealizować?

Do pracy w samorządzie skłoniło mnie przede wszystkim zaufanie mieszkańców z terenu mojego sołectwa do bycia radnym i repre-

zentowania ich głosów na forum publicznym. Chęć niesienia pomocy mieszkańcom, poszkodowanym w wyniku różnych spraw losowych, również możliwość wspólnego rozwiązywania problemów, dotyczących naszej miejscowości i jej rozwoju.

Podczas kilkuletniej pracy w samorządzie udało się zrealizować wiele ważnych zadań, dotyczących rozwoju naszej wsi i gminy. Chociażby różne inwestycje oświatowe, drogowe, kanalizacyjne, wybudowanie nowych domów mieszkalnych dla powodzian, lub pomoc finansowa dla poszkodowanych mieszkańców, współfinansowanie wielu studni głębinowych dla przysiółków dotkniętych brakiem wody.

GW: Jakie dostrzega Pan najważniejsze problemy gminy Kamionka Wielka na dziś i co w związku z tym należy zrobić?

Jednym z najważniejszych problemów gminy Kamionka Wielka jest kanalizacja, którą musimy ukończyć do roku 2016, aby uniknąć kar. W tym przypadku mieszkańcy muszą mieć tę świadomość, aby nie

utrudniać prac związanych z jej budową a nade wszystko dołożyć starań, aby ukończyć tak ważną inwestycję dla całej gminy. Poważnym problemem jest też oświata i jej finansowanie. Przez wiele lat gmina rozbudowywała szkoły, sale gimnastyczne i boiska sportowe. Obecnie przy tak pięknym zapleczu borykamy się z małą liczebnością dzieci, co wiąże się ze zmniejszaniem subwencji oświatowej.

Problem jest poważny. Uważam, że należy dołożyć starań aby utrzymać taką sieć szkół, jaka jest obecnie dla dobra dzieci, pracowników oświaty, nauczycieli, którzy w większości to przecież mieszkańcy naszej gminy. W dobie kryzysu jest to bardzo ważne, aby nie pozbawiać ludzi pracy.

Myślę, że w przyszłości zmieni się polityka prorodzinna naszego państwa, wskutek czego będzie więcej dzieci w naszych szkołach.

GW: Jakie są mocne strony Gminy Kamionka Wielka?

Do mocnych stron mojej gminy należy zaliczyć infrastrukturę oświatową, której nam zazdroszczą inne gminy. Także dobre połączenie między Nowym Sączem a gminą, co sprzyja napływowi coraz to nowych mieszkańców, co przyczynia się do rozbudowy gminy i powstawania nowych obiektów przemysłowych. Również mocne strony to walory przyrodnicze, gospodarstwa agroturystyczne, które przyciągają turystów. Nasi mieszkańcy są bardzo gościnni i gospodarni. Chętnie nawiązują współpracę z innymi mieszkańcami w naszym kraju a nawet z innymi państwami.

GW: Co Pana najbardziej drażni?

Małe zainteresowanie państwa i parlamentarzystów problemami samorządów, zlecanie im coraz to nowych zadań ustawowych bez środków finansowych lub bardzo obciążonych, co powoduje wiele problemów i nieporozumień społecznych na szczeblu gminnym.

Marian Ogórek, absolwent Politechniki Krakowskiej, mieszkaniec Królowej Polskiej. Od 17 lat sołtys (od 14 lat radny gminy). W Radzie Gminy reprezentuje sołectwa Mszalnica Zagóra i Królowa Polska. Członek Zarządu Powiatowego Stowarzyszenia Sołtysów Ziemi Sądeckiej.

GW: Co skłoniło Pana do pracy w samorządzie gminnym? Co udało się zrealizować?

Od urodzenia związany jestem z Gminą Kamionka Wielka. W Królowej Polskiej się urodziłem , spędziłem młodość, lata nauki, a po ukończeniu studiów podjąłem pracę w Nowym Sączu. Przez cały czas pracuję w rodzinnym gospodarstwie rolnym. Działając w samorządzie gminnym, pragnę służyć ludziom, z którymi dane jest mi tu i teraz żyć. Cieszę się z ich sukcesów, smucą mnie ich niepowodzenia. Stawiałem i stawiam zawsze na naszą wspianą młodzież. Dumny jestem z tego co udało się wspólnym wysiłkiem przez ten czas zrobić dla środowiska. Głównie zaś z budowy, termomodernizacji , wymiany pokrycia dachowego naszej szkoły, utrzymania dróg osiedlowych i gminnych, oświetlenia ulicznego, regulacji potoków, wykonania przejazdu przez tory kolejowe do przysiółków Kruczki i Stępienki, budowy i wyposażeniem naszej świątyni i domu parafialnego. Cieszy mnie przebieg prac przy kanalizacji naszych miejscowości.

Dla polepszenia bezpieczeństwa podjęto kroki mające na celu wykonanie projektu, a w dalszym ciągu przystąpienie do budowy chodników przy drodze powiatowej. W bieżącym roku zostanie wybudowany plac zabaw dla dzieci przy

Szkole Podstawowej w Królowej Polskiej. Koniecznym staje się przystąpienie do opracowania studium zagospodarowania przestrzennego gminy i planu przestrzennego zagospodarowania. Pozwoli to w przyszłości na podejmowanie przez właścicieli nieruchomości kroków mających na celu uzyskanie pozwoleń na budowy domów, obiektów społeczno- użytecznych, zakładów produkcyjnych czy rekreacyjno-wypoczynkowych.

GW: Jakie dostrzega Pan najważniejsze problemy gminy Kamionka Wielka na dziś i co w związku z tym należy zrobić?

Sprawa, która mnie najbardziej nurtuje to duże bezrobocie na terenie gminy, szczególnie zaś brak perspektyw zatrudnienia dla osób młodych, którzy ukończyli szkoły średnie i studia. Następnym, problemem to zabezpieczenie funkcjonowania oświaty. Nie dopuszczam nawet myśli, by trzeba było na terenie gminy rozwiązać którąkolwiek ze szkół.

GW: Jakie są mocne strony Gminy Kamionka Wielka?

Głównym fundamentem i podstawą rozwoju gminy są mieszkańcy oraz rodziny. Od nich zaczyna się rozwiązywanie wszystkich problemów. Dla zaspokojenia ich potrzeb realizuje się wszystkie przedsięwzięcia.

GW: Co Pana najbardziej drażni?

Najbardziej niepokoi mnie narastająca fala sporów i nieporozumień sąsiedzkich, nieliczenie się z potrzebami innych. Zamykanie się w obrębie czterech ścianach swojego domu.

Korzystając z okazji pragnę serdecznie pozdrowić wszystkich mieszkających na terenie gminy i życzyć im wytrwałości w rozwiązywaniu wszystkich problemów.

Ireneusz Myjak 34 lata, żonaty 1 dziecko, Wykształcenie wyższe, Członek Komisji Budżetu i Finansów oraz Komisji Oświaty Kultury, Zdrowia i Spraw Społecznych. Mieszkaniec Kamionki Wielkiej.

GW: Co skłoniło Pana do pracy w samorządzie gminnym? Co udało się zrealizować?

„Wspólne Dobro” było to hasło mojego Komitetu Wyborczego, gdyż tak w przeszłości bywało w mojej rodzinie, że interes społeczny był

zawsze ważnym aspektem w życiu moich przodków i teraz liczy się dla mnie. Tym też kierowali się moi dziadkowie Natalia i Antoni Myjak przekazując w latach 50-tych ubiegłego wieku jedyny ogród i sad dworski pod budowę Szkoły Podstawowej w Kamionce Wielkiej. Dodam również, że w Skansenie w Nowym Sączu znajduje się przekazany dom Wincentego Myjaka - wujka mojej babci. Był on wójtem a zarazem posem ziemi sądeckiej, reprezentującym ówczesną Galicję w Sejmie w Wiedniu w latach 1908-1913, w czasie zaboru austriackiego.

Moim zdaniem priorytetem jest bezpieczeństwo. Wiele rzeczy udało się zrealizować, a mianowicie przeformowanie koncepcji budowy chodników w całej gminie wzdłuż dróg powiatowych. W tym momencie zakończony został przetarg na dokumentację. Zarezerwowano w budżecie kwotę w wysokości 300 tysięcy zł. jako współudział remontu drogi powiatowej. Większość kosztów musi dołożyć Starostwo Powiatowe, które odciąga ten remont. W Kamionce Wielkiej, szosa znajduje się w opłakanym stanie, a natężenie ruchu pojazdów w godzinach szczytu to ok. 500 pojazdów na godzinę. Otworzone zostało przedszkole w Kamionce Wielkiej przy Szkole Podstawowej nr 2, gdzie obecnie jest

ono prowadzone przez Stowarzyszenie Sądeckie, którym kieruje Pan. Stanisław Kaim. Zrealizowany został projekt oświetlenia drogi na Dworskie. Dodam również, że decyzją Rady Gminy w roku 2011 dołożone zostały pieniądze na remont drogi i chodników na drodze powiatowej w Mystkowie. Obecnie centrum Mystkowa wygląda atrakcyjnie.

GW: Jakie dostrzega Pan najważniejsze problemy gminy Kamionka Wielka na dziś i co w związku z tym należy zrobić?

Pilna jest poprawa dróg gminnych i powiatowych. W większości miejscowości naszej gminy brak jest także chodników. Coraz bardziej zauważalny jest brak wody, więc należy się również zająć gospodarką wodną, problem ten będzie narastał z roku na rok. Najbardziej niepokojący jest jednak stan finansowy naszej gminy, gdyż zamknijemy rok 2012 z długiem sięgającym 8 mln. 300 tys. zł. Na koniec kadencji czyli w roku 2014 będzie to ok. 11 mln. 300 tys. zł. Jest to spowodowane między innymi tym, że rząd decentralizując nasz kraj z rzuca na samorządy coraz to więcej nowych obowiązków, nie dając na to pieniędzy.

GW: Jakie są mocne strony Gminy Kamionka Wielka?

Atutem Gminy Kamionka Wielka są jej mieszkańcy; pogodni i pracowici, chętni do niesienia pomocy innym. Ta nasza Mała Ojczyzna, położona jest pośród przepięknych gór beskidzkich, budzi zachwyt swoimi widokami i przyrodą. To bardzo dobre miejsce do rekreacji i wypoczynku.

GW: Co Pana najbardziej drażni?

Mówienie, że czegoś się nie da zrobić. Nie lubię stagnacji i stania w miejscu, w dzisiejszych czasach, gdy coś się nie rozwija to po prostu się cofa. Ponadto brak ładu i porządku.

Pan Jan Rola: ukończył 59 lat, żonaty, ma troje dzieci, mieszka w Boguszy, od 14 lat pełni funkcje radnego gminy Kamionka Wielka

GW: Co skłoniło Pana do pracy w samorządzie gminnym? Co udało się zrealizować?

Moim marzeniem zawsze była praca społeczna na rzecz mieszkańców Boguszy i całej społeczności Gminy. W związku z tym podjąłem się pracy jako radny, ponieważ funkcja radnego daje mi możliwość podejmowania ważnych decyzji dla Boguszy

i całej Gminy. Mam świadomość tego, że dobrze podjęte decyzje będą służyć pokoleniom.

GW: Jakie dostrzega Pan najważniejsze problemy gminy Kamionka Wielka na dziś i co w związku z tym należy zrobić?

Najważniejszym zadaniem na czas obecny jest dokończenie kanalizacji, która jest realizowana w Królowej i Boguszy. Następnym ważnym problemem jest budowa chodników wzdłuż drogi powiatowej, ponie-

waż jest coraz większy ruch komunikacyjny, a to zagraża pieszym, a szczególnie dzieciom szkolnym. Ważne jest również utrzymanie szkół w poszczególnych miejscowościach. W ostatnim czasie nasilił się atak na małe szkoły, co bardzo mnie martwi, bo najlepszym rozwiązaniem dla dzieci i nauczycieli byłoby utrzymanie tych szkół.

GW: Jakie są mocne strony Gminy Kamionka Wielka?

Mocną stroną Gminy jest pracowitość i zaradność mieszkańców, pięknie położone tereny, jej walory turystyczne (co jest często doceniane przez przyjezdnych gości), zadbane obiekty szkolne, nowe boiska sportowe, które są wizytówkami naszych miejscowości.

GW: Co Pana najbardziej drażni?

Niepokojącym zjawiskiem są niewłaściwe relacje międzyludzkie, wywołane przez: złe emocje, wzajemne wytykanie błędów, czasem nawet agresja. Przecież to nie o to chodzi, żeby utrudniać sobie życie. Trzeba wspólnie podejmować decyzje zgodnie, jak przystało na kulturalnych ludzi i często trzeba pójść na kompromis.

Z członkami Rady Gminy w Kamionce Wielkiej rozmawiał Kazimierz Ogorzałek

Rolnik który postawił na ekologię

Kamionka Wielka to wieś położona w centralnej części powiatu nowosądeckiego w województwie małopolskim. Zdecydowana większość gospodarstw tego terenu to gospodarstwa małe, gdzie gospodaruje się systemem tradycyjnym, najczęściej na samozaopatrzenie, niewielką ilość produktów wprowadzając na rynek. Ze względu na tak rozdrobnioną strukturę rolnictwa, tradycyjny system gospodarowania, małe zużycie środków ochrony roślin i nawozów mineralnych, wielu rolników decyduje się na prowadzenie gospodarstwa metodami ekologicznymi.

Jednym z nich jest pan Tadeusz Kocemba z Kamionki Wielkiej, który decyduje o przejściu na gospodarowanie metodami ekologicznymi

podjął w 2004 r. po cyklu szkoleń na tematy związane z organizacją i prowadzeniem gospodarstw ekologicznych zorganizowanych przez Małopolski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Karniowicach – Powiatowy Zespół Doradztwa Rolniczego w Nawojowej.

Gospodarstwo pana Tadeusza Kocemby jest niewielkie. Ogólna powierzchnia użytków rolnych wynosi 6,35 ha, z tego pod zasiewami jest około 1 ha, resztę stanowią łąki i pastwiska.

Ze względu na duży areał trwałych użytków zielonych położonych na stokach, co w dużej mierze utrudnia zbiór plonów, rolnik zdecydował się na chów owiec. Stado podstawowe liczy obecnie około 25 matek, które rocznie

odchowują około 60 szt. jagniąt. Odchowane jagnięta sprzedawane są na rynek lokalny. Żywnienie owiec w okresie letnim opiera się głównie na wypasie łąk i pastwisk położonych w górnej partii stoku, natomiast żywienie zimowe to siano, sianokiszonka, śruty zbożowe z własnych zbóż.

Pomimo trudnych warunków uprawy, jak również niskiej opłacalności produkcji, pan Kocemba dalej zmierza prowadzić swoje gospodarstwo metodami ekologicznymi przyjaznymi dla środowiska.

Katarzyna Piętko
(Fot. autora)

Gminny Turniej Tenisa Stowego

Współczesny tenis stołowy popularnie określany jako ping-pong, jest to gra, która potrafi sprawić wiele przyjemności osobom uczestniczącym w rozgrywce, jak również wymaga od zawodników niezwykle energicznych ruchów i szybkiego refleksu.

Co ważne, w tenisie stołowym nie ma ograniczeń wiekowych. Liczą się umiejętności i wprawa w grze, dlatego też w Zespole Szkół Podstawowo – Gimnazjalnych nr 1 w Kamionce Wielkiej 15 kwietnia 2012 roku odbył się Gminny Turniej Tenisa Stołowego dla seniorów.

Łącznie w turnieju wzięło udział 21 uczestni-

ków. Trzech najlepszych zawodników zarówno mężczyźni jak i kobiety otrzymali pamiątkowe statuetki oraz dyplomy.

W kategorii mężczyzn: I miejsce zajął Piotr Mruk, II miejsce Krzysztof Magdziarczyk, III miejsce Piotr Lutostański.

W kategorii kobiet wynik wyglądał następująco: I miejsce wywalczyła Beata Popiela, II miejsce – Marcelina Kłębczyk, III miejsce – Aleksandra Skóra.

Turniej przebiegał w miłej atmosferze, sportowej rywalizacji, wysokim poziomie technicznym, do którego niewątpliwie przyczyniło się bardzo dobre przygotowanie uczestników.

Podczas zawodów można było zaobserwować duże zaangażowanie zawodników oraz prezentowaną przez nich postawę fair-play. co bardzo cieszyło organizatorów.

Zwycięzcom gratulujemy wywalczonych miejsc, wszystkim zawodnikom dziękujemy za uczestnictwo w turnieju i życzymy powodzenia, a także sukcesów w kolejnych turniejach.

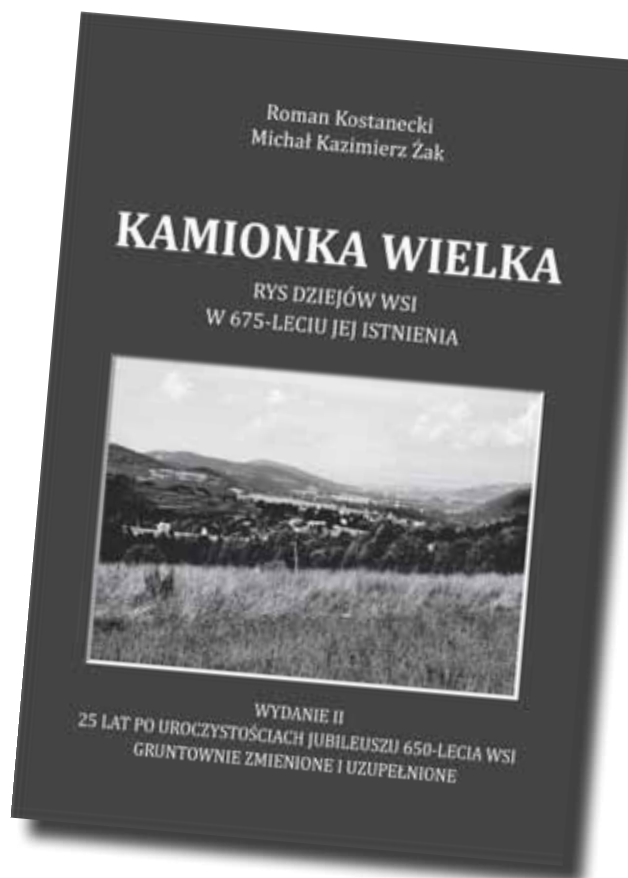
M. Zielińska

Monografia Kamionki Wielkiej

Jak już informowaliśmy na naszych łamach, przygotowane jest drugie wydanie monografii wsi Kamionka Wielka. Jest to uzupełnienie opracowania z 1986r, wydanego na okoliczność jubileuszu 650 lecia lokacji tej miejscowości. Ci sami autorzy: Michał Kazimierz Żak oraz Roman Kostanecki opracowali drugie, poprawione wydanie monografii.

Książka liczy 330 stron, zawiera 134 fotografie dokumentów, osób, plenerów i obiektów trwałych na terenie wsi. Wartym podkreślenia jest też to, że w treści książki zawarte są obszerne fragmenty dawnych dokumentów i kronik, a także opracowania innych autorów. Wśród nich wyróżnić trzeba napisane przez Józefa Bieńka Misterium, które było przedstawione podczas Mszy Św. stanowiącej punkt kulminacyjny uroczystości kościelnej Jubileuszu 650-lecia wsi, jak również opracowanie Barbary Szyper z Muzeum Narodowego w Krakowie dotyczące przechowywanych w tym muzeum malowideł na skrzydłach ołtarza głównego w kościele pod wezwaniem Św. Bartłomieja.

Wydawnictwo zostało sfinansowane przez Gminę Kamionka Wielka, natomiast będzie do nabycia podczas trwania tegorocznej edycji „Lata w Dolinie Kamionki” w dniu 1 lipca br.

Z autorami książki „KAMIONKA WIELKA RYS DZIEJÓW WSI W 675 – LECIU JEJ ISTNIENIA” Michałem Kazimierzem Żakiem oraz Romanem Kostaneckim rozmawia Kazimierz Ogorzałek.

K.O.: Co skłoniło panów do napisania książki o rodzimej miejscowości?

M. K. Żak: Myślę, że przede wszystkim była to swojego rodzaju miłość do rodzinnej wsi. O dziwo, muszę przyznać, że od dzieciństwa bardzo pokochałem te strony, pomimo, a może na przekór temu, że dzieciństwo i młode lata były tu niezmiernie trudne – spadały na czasy II wojny światowej i represji stalinowskich. Pamiętam jak w latach mych studiów na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej często wspominałem swą rodzinną wieś i każdą okazję przerwy w zajęciach wykorzystywałem, by pojechać do rodziny, choć na chwilę. Musiało to być na tyle zauważalne, że koledzy z roku nazy-

wali mnie Michał „Kamionka”. Ta tęsknota za rodzinnymi stronami sprawiała, że usiłowałem tu wrócić po skończeniu studiów. Niestety obowiązujący wówczas system stypendiów fundowanych zmusił mnie (przy braku ofert z Nowego Sącza) do podjęcia pracy w Sanoku - najbliższym w rejonie górskim biurze geodezyjnym oferującym takie stypendium. W bardzo krótkim czasie zaistniała jednak możliwość zbliżenia się do rodzinnych stron, gdy zaoferowano mi pracę w ówczesnej Wyższej Szkole Rolniczej w Krakowie (obecnie Uniwersytet Rolniczy), którą oczywiście podjąłem. Chęć bliskiego obcowania z rodzinnymi stronami wpłynęła też na wybór tematu pracy doktorskiej, poświęconego badaniu struktury podziałów gruntowych we wsiach powiatu nowosądeckiego, w tym także podziałów gruntowych w Kamionce Wielkiej. Badania te wymagały poznania historii rozwoju osadnictwa na tych terenach wraz z rozwojem przeobrażeń ustroju rolnego. Moja więź z rodzinną wsią umocniła się jeszcze bardziej od czasu

gdy węzłem małżeńskim związałem się z rodaczką tej ziemi Ireną Kmak. W sąsiedztwie jej rodzinnego domu wybudowaliśmy z czasem domek własny (według własnej koncepcji i w znacznej mierze własnymi rękami), do którego przyjeżdżamy tak często, jak tylko jest to możliwe, by odetchnąć w warunkach bliskiego nam środowiska. Jak widać z tego co powiedziałem, moje więzi z rodzinną wsią nigdy się nie przerwały, a raczej umacniały się w miarę upływu czasu. Naturalną więc rzeczą było podjęcie się pisania monografii wsi gdy zaistniała taka potrzeba. Tym bardziej, że miałem już dość dobre przygotowanie teoretyczne zdobyte podczas pisania pracy doktorskiej.

R. Kostanecki: Nie znałem jeszcze Michała Żaka (pochodzę z Kamionki Małej, chodziłem do Szkoły Podstawowej Nr 1, a Michał do Szkoły Nr 2, a ponadto jestem trochę młodszy), kiedy od ówczesnego sekretarza Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej Edwarda Filipowicza dowiedziałem się, że M.K. Żak z Wyższej Szkoły Rolniczej w Krakowie nosi się z zamiarem napisania

Roman Kostanecki i Michał K. Żak (fot. K. Ogorzałek)

monografii Kamionki Wielkiej. Od tego czasu upłynęło wiele lat zanim po raz pierwszy się spotkaliśmy. Zbliżały się wówczas obchody 650-lecia Kamionki. Przygotowania nabierały tempa. Powstało Towarzystwo Miłośników Kamionki Wielkiej. Na jego czele stanął Kazimierz Pazgan. Napisanie monografii stało się nagłą potrzebą. I wówczas zabraliśmy się z Michałem ostro do pracy. Pisaliśmy piórem i sercem. A była to iście benedyktyńska praca.

K.O.: Jakie są najważniejsze etapy powstawania książki i jaki jest niezbędny czas na jej napisanie?

M. K. Ż.: Mówiąc o etapach powstawania omawianej książki dotyczącej Kamionki Wielkiej trzeba je odnieść do dwóch jej wydań. Pierwsze wydanie przygotowywane było stosunkowo krótko, trwało nie całe pół roku. Gdy w roku 1986 podjęte zostały działania dotyczące organizacji Jubileuszu 650-lecia wsi Kamionka Wielka, wyraziłem wolę przygotowania wiadomości z jej dawnej przeszłości. Byłem do tego już częściowo przygotowany, bo miałem zebrane niektóre materiały dotyczące przeszłości tych ziem dla wspomnianego wyżej celu – dysertacji doktorskiej. Roman Kostanecki podjął się przygotowania wiadomości z czasów nowszych po I wojnie światowej i tak powstało pierwsze wydanie książki pt. Rys dziejów wsi Kamionka Wielka w 650-lecie jej istnienia. Wydanie to zrealizowano bardzo pośpiesznie i z różnymi mankamentami. Dlatego istniała potrzeba jego poprawienia. Długo to trwało, ale udało się po 25 latach przygotować drugie wydanie lepiej dopracowane, znacznie rozszerzone, no i wzbogacone o informacje z okresu po Jubileuszu, a także bogato ilu-

strowane fotografiami. Prace nad drugim wydaniem trwała znacznie dłużej niż nad pierwszym, łącznie ok. 3-ech lat (z dość dużymi przerwami, bo rozpoczęto ją w latach 90. ubiegłego wieku, a zakończenie nastąpiło teraz) i obejmowała wnikliwe zbieranie oraz badanie źródeł, wywiady i konsultacje z różnymi osobami. Nadmienić też trzeba, że praca nad książką w podanych okresach była wykonywana równolegle z pełnieniem innych zawodowych obowiązków.

R.K.: Pierwszym etapem opracowania monografii była żmudna kwerenda po bibliotekach, archiwach, muzeach. Niekiedy trzeba było przeczytać wiele tomów, by znaleźć krótką wzmiankę o Kamionce. Czasu było mało, pracowaliśmy pod ogromną presją. Jednocześnie pisałem cykl artykułów o Kamionce w tygodniku „DUNAJEC”, aby przygotować mieszkańców do uroczystych obchodów. Ponieważ w monografii zajmowałem się głównie historią najnowszej musiałem przeprowadzić dziesiątki rozmów z ludźmi, którzy pamiętali odległe wydarzenia. Kopalnią wiedzy o Kamionce okazali się Feliks Stefański, Zbigniew Kmak, Zofia Kurdziel, Bogusława Kłębczyk, Piotr Pazgan i wielu innych. Przez cały czas pracy nad monografią gromadziliśmy fotografie, artykuły prasowe. Wymienialiśmy je między sobą, dyskutowaliśmy. Cennym źródłem wiedzy była kronika parafialna udostępniona przez proboszczów Stanisława Trytka i Stanisława Ruchałę oraz kroniki szkolne. Ostatnim etapem pracy nad monografią była jej ostateczna redakcja, nanoszenie poprawek, usuwanie błędów. I wielokrotne jej czytanie. Nie przesadzę jak powiem, że nasza praca nad monografią trwała z przerwami ćwierćwiecze.

K.O.: Jakie jest główne przesłanie monografii o Kamionce?

M. K. Ż.: Czymże jest monografia? Zawsze jej celem jest badawcze opracowanie i zebranie w jednym dziele informacji z przeszłości o dziejach i zdarzeniach jakie miały miejsce w opisywanej miejscowości. Przesłaniem monografii jest przypomnienie i utrwalenie dziejów w formie łatwo dostępnej dla dziś żyjących i potomnych. Wraz z upływem czasu wiele zdarzeń nie utrwalonych w piśmie odchodzi w niepamięć. Warto tu przywołać pierwsze słowa przywileju lokacyjnego wsi Kamionka Wielka, które wyrażają to samo przesłanie. Brzmiały one: „Ponieważ czynny i nadania wspaniałej szczodrości królewskiej, ruchliwą czasą koleją zapomnieniu często popadają i odmianie, uznano za potrzebne umocnić je stałym znamięm pisma”.

R.K.: Głównym przesłaniem monografii jest utrwalenie historii wsi dla obecnych i przyszłych pokoleń. Pragniemy, aby nasza książka trafiła do rodaków wszędzie, gdzie rzuciły ich życiowe losy, aby znalazła poczesne miejsce w każdej domowej biblioteczce. Pragnę jeszcze dodać, że praca nad monografią była dla mnie nieprawdopodobną przygodą intelektualną i emocjonalną, była „wędrowką” w przeszłość, spotkaniem z ludźmi, których osobiście nie znałem, a którzy stali się mi bliscy. Oczami wyobraźni widziałem, z jakim trudem wydzielali kamienistej ziemi plony, budowali domy i szkoły, a na zew Ojczyzny chwytały za broń i udawali się na wojenną tułaczkę. To było cenne doświadczenie i najprzyjemniejsza strona żmudnej pracy nad monografią.

K.O.: Dziękuję za rozmowę.

Łyk nieznanej historii

I Wojna Światowa

na naszym terenie (1)

Henryk Rola 18.07.1889 – 05.05.1968 (pradziadek autora)
Żołnierz I Galicyjskiego Pułku Ułanów działającego w ramach 4 Dywizji Kawalerii, która prowadziła walki w rejonie Nowego Sącza, Starego Sącza, Rytra, Tylmanowej. Brał udział we wszystkich walkach pułku podczas których 6-krotnie zastrzelono pod nim konia w tym raz w Kunowie pod Nowym Sączem, gdzie patrol, w którym uczestniczył ścigając wycofujących się z Nowego Sącza Rosjan wpadł w rosyjską zasadzkę ogniową.

Kiedy 28 czerwca 1914 roku szalę napięć między państwami europejskimi przełało zabójstwo arcyksięcia Ferdynanda w Sarajewie – austrowęgierskiego następcę tronu nikt nie spodziewał się, że to wydarzenie będzie miało również swoje echa na naszym terenie. Wybuchła I Wojna Światowa.

Początkowo dowództwo rosyjskie planowało poprzez tereny Galicji rozwinąć ofensywę w kierunku Śląska, Moraw i dalej do serca monarchii Habsburgów - Wiednia. Dla dowództwa armii austrowęgierskiej Galicja była terenem wyjściowym do ataku na Rosję. Po początkowych sukcesach Austrii w bitwie pod Kraśnikiem od 23-25 sierpnia 1914 roku, i Komarowem od 26 sierpnia do 2 września, inicjatywę przejęła armia carska. Ruszył rosyjski walec parowy – tak propaganda nazwała ofensywę rosyjską, - 3 września zdobył Lwów zamknął w okrążeniu jedną z największych w owym czasie twierdz Przemysł, przekroczył Dunajec i 16 listopada podszedł pod kolejną twierdzę Kraków, gdzie w bitwie pomiędzy 16 a 18 listopada został powstrzymany. 17 listopada Rosjanie byli już w Grybowie skąd atakowali w kierunku Nowego Sącza. Austriacy wycofywali się w kontakcie z nieprzyjacielem zarówno główną drogą na Nowy Sącz jak i bocznymi między innymi na Kamionkę Wielką i dalej na Krynicę. Na tym kierunku do całodniowych starć straży tylnych jak i patroli rosyjskich doszło w dniu 18 listopada w rejonie Królowej Górnej i Królowej Polskiej. 19 listopada około 11:30 do Kamionki Wielkiej wjechała rosyjska kawaleria. 19 listopada Rosjanie podeszli również pod Nowy Sącz, wojska austrowęgierskie obsadzały okoliczne wzgórza, a w samym mieście ich pozycje znajdowały się na Przetakówce. O godzinie 5:37 wojska austrowęgierskie wysadziły część mostu kolejowego

na Dunajcu, następnie około 11 rozpoczęły się walki o miasto. Miasto jak i droga w kierunku Starego Sącza, gdzie wycofywała się większości sił austrowęgierskich był też tego dnia pod ostrzałem artyleryjskim trwającym od godziny 13 :30 do 16:00. jednakże nie poczynił on wielkich szkód w mieście: pociski uszkodziły kostnicę szpitalną, okna w oddziale zakaźnym i dwa domy przy ulicy Długosza. Na przedmieściu Piekło i Załubincze kule karabinowe zraniły kilka osób i kilka sztuk bydła. Rosjanie zdobyli Nowy Sącz o godzinie 17 wtedy też na rynku przed ratuszem padły ostatnie strzały austrowęgierskie, w wyniku których został zabity rosyjski oficer. Wojska austrowęgierskie wycofały się głównie w kierunku na Stary Sącz i dalej na Rytrę, gdzie znajdowały się dobrze ufortyfikowane pozycje obronne oparte o Połomnę i Makowicę. Wycofując się wysadziły za sobą most kolejowy i spaliły drogowy na Popradzie. W pierwszych dniach grudnia Rosjanie zajęli jeszcze Limanową i Wieliczkę jednak z powodu ogromnych strat i wydłużenia linii zaopatrzeniowych impet natarcia wygaś.

Wykorzystując tę sytuację z początkiem grudnia dowództwo austrowęgierskiej armii spróbowało przejąć inicjatywę i 3 grudnia po regroupowaniu wojsk rozpoczęła się bitwa zwana operacją Limanowsko – Łapanowską. Trzon grupy bojowej mającej dokonać uderzenia stanowił 14 Korpus Tyrolski dowodzony przez generała Josefa Rotha. Wojska skoncentrowane w rejonie Dobra - Mszana Dolna – Chabówka zaczęły posuwać się w kierunku Rajbrotu, Grupa Generała Nagya, w której skład wchodziły Legiony Polskie uderzyła z Dobrej i Tymbarku na Limanową i dalej atakowała w stronę Łososiny Dolnej doliną rzeki Łososinka, natomiast Legiony Polskie pod dowództwem Józefa

Piłsudskiego ruszyły z Limanowej na Marcinkowice i Nowy Sącz. Walki na kierunku Nowego Sącza toczyły się ze zmiennym powodzeniem. 5 grudnia Legiony Polskie osiągnęły Rdziostów, jednakże w wyniku bitwy pod Marcinkowicami zmuszone zostały do cofnięcia się z powrotem pod Limanową. 8 grudnia Austriacy rozpoczęli natarcie na Bochnię, a Rosjanie z powrotem ruszyli na Limanową, gdzie z wielkim trudem 15 Dywizja Piechoty Imperium Rosyjskiego została powstrzymana w boju pod Limanową na wzgórzach Jabłoniec i Golców, gdzie największe nasilenie walk miało miejsce 11 grudnia. Tak wyglądała sytuacja na północ i zachód od Nowego Sącza, natomiast na południe od niego znajdował się obszar operacyjny 3 armii austro-węgierskiej dowodzonej przez generała Svetozara Boroewicia von Bojna. Miała ona za zadanie ochraniać południowe skrzydło wojsk zaangażowanych w operację Limanowsko - Łapanowską. Rosjanie po zdobyciu Nowego Sącza zaczęli posuwać się w kierunku południowym dolinami trzech górskich rzek i tak: posuwając się doliną Dunajca swoimi patrolami dotarli po potyczce stoczonej pod Tylmanową z oddziałem specjalnym Weisza stanowiącym część 4 Dywizji Kawalerii generała Berndta, do Krościenka i Ochotnicy Górnej zagrozili tym samym grupie Rotha i samej jego kwaterze w Dobrej. Wówczas by wzmocnić ten kierunek Austriacy wysłali tam wszystkie rezerwy wraz z Polskimi Legionami. Natomiast idąc doliną Popradu 20 listopada zajęli Rosjanie Stary Sącz następnie osiągnęli Barcice i u bram Rytra zostali powstrzymani. W dolinie Kamienicy na wysokości Jamnicy w rejonie Popardowej do pierwszych walk doszło 20 listopada 1914 podczas wycofywania się wojsk austro-węgierskich w kierunku Krynicy i Muszyny, Austriacy

zorganizowali w celu opóźnienia marszu Rosjan stanowisko opóźniające w Popardowej na zboczu Skalnika opadającym w kierunku Nowego Sącza, skąd mogli doskonale kontrolować drogę Nowy Sącz - Nawojowa jak i Nowy Sącz - Kamionka Wielka, stawili tam krótki (2 -3 godzinny) opór, który został przełamany przez Rosjan przy użyciu artylerii. Następnie wojska carskie kontynuowały uderzenie doliną Kamienicy zdobywając Krynicę, 1 grudnia dochodzi do walk pod Muszyną, która zostaje zdobyta w nocy z 1 na 2 grudnia, po walkach 3 grudnia wojska rosyjskie osiągają Poprad między Kraczonikiem a Magurą Orłowską a na kierunku Muszyna - Piwniczna dochodzą do rejonu Milika.

Dowództwo austro-węgierskie znając znaczenie walk pod Limanową postanowiło odciążyć tam walczących i od południa uderzyć na skrzydła armii rosyjskiej przez przełęcz. 38 Dywizja Piechoty Honwedu (węgierska obrona krajowa) i 6 Dywizja Piechoty Tylicka w kierunku na Nowy Sącz i Grybów, 9 korpus będzie atakował na Ropę i Gorlice, 3 korpus na przełęcz Dukielską, grupa Krautwalda na przełęcz Beskid.

7 grudnia 8 szwadronów kawalerii, 3 bataliony piechoty oraz 2 baterie artylerii z 4 Dywizji Kawalerii generała Berndta wyruszyły ze Starej Lubowni do Piwnicznej posuwając się dalej doliną Popradu dołączając do walczących pod Rytrzem i zaatakowały 13 Dywizję Kawalerii Imperium Rosyjskiego. Natarcie jednostek austro-węgierskich 10 grudnia jednak załamało się pomiędzy Rytrzem a Starym Sączem co spowodowało załamanie się planu mającego na celu zatrzymanie Rosjan wchodzących dużymi siłami do kotliny Dunajca i Popradu z tej strony. 7 grudnia w dolinie Popradu po stronie Legnawy lokuje się kilkanaście pułków węgierskich gdzie rozpoczynają parodniowe walki w dolinie Popradu

w rejonie Mikowej pod Milikiem.

Z przełęcz Dukielskiej ścignięto Kombinowaną Dywizję Piechoty Honwedu generała Adolfa Kornhabera von Pilisa z przełęcz Użockiej większą część 38 Dywizji Piechoty Honwedu generała Paula Edlera von Nagra wyładowano ich między Leluchowem i Orłowem bardzo blisko wojsk Carskich obsadzających po walkach pod Leluchowem Poprad między Kraczonikiem a Magurą Orłowską.

8 grudnia z 38 Dywizji Piechoty Honwedu i Kombinowanej Dywizji Piechoty Honwedu wydzielono 20 batalionów piechoty, 7 szwadronów kawalerii oraz 6 baterii artylerii i stworzono w ten sposób nową jednostkę bojową, którą dowodził generał Sandor Szurmay. 8 grudnia Kombinowana Dywizja Piechoty Honwedu Kornhabera przeszła przez przełęcz Tylicką zajmując Krynicę, skąd atakuje w kierunku Grybowa i 9 grudnia dociera na wysokość Czynnej. Grupa Szurmay unikając starcia z wojskami carskimi przedostała się drogami góorskimi przez Obrućne i Lenartów w kierunku Krynicy osiągając 9 grudnia Krzyżówkę, skąd zaatakowała w kierunku Nowego Sącza zdobywając w walce z kozakami tegoż dnia wieczorem Nową

Wieś.

10 grudnia grupa Sandora Szurmay kontynuowała natarcie w kierunku Nowego Sącza jednakże utknęła pod silnie bronioną Nawojową. Jej 8 batalionów i 5 i pół baterii artylerii bezskutecznie uderza na dobrze umocnionego przeciwnika. Pod Nawojową okopała się zajmując dolinę i wzgórza po wschodniej stronie Kamienicy od wysokości Masywu Skalnika w stronę Nowego Sącza aż do górskiej drogi Nawojowa - Kamionka Wielka 3 Brygada Strzelców Imperium Rosyjskiego znajdowały się tam również na pozycjach jednostki należące do 10 Dywizji Kawalerii Imperium Rosyjskiego i 15 Dywizji Kawalerii Imperium Rosyjskiego. Pozycje te górowały nad doliną i pozwalały na jej dość skuteczne blokowanie dlatego oddziały austro-węgierskie nie mogły się mimo prób dalej posuwać. Do dziś na stokach tych wzgórz opadających w stronę rzeki Kamienica wprawne oko zauważy relikty okopów i dołków strzeleckich armii carskiej.

Generał Szurmay Sándor (Aleksander) 19.12.1860 – 26.02.1945

Dowodzący pod Nawojową wojskami austro-węgierskimi tzw. Grupą Szurmay, od 14.12.1914r. do 15.01.1915r. formalny dowódca 38 Dywizji Piechoty Honwedu wchodzącej w skład tej grupy. Późniejszy Minister Obrony Węgier.

Fragment innej linii, tym razem pojedynczych dołków strzeleckich znajdującej się na wschodnim brzegu Kamienicy, obecna głębokość około 20 - 35 cm dla większej czytelności obrys dołków zaznaczony linią. Pojedyncze dołki strzeleckie świadczą o tym, że przygotowywane były szybko np. gdy oddział musiał się umocnić w terenie po załamaniu się pojawienia przeciwnika, a w terenie nie było umocnień; jeśli czas pozwolił, pojedyncze dołki strzeleckie łączono tworząc okop.

I Wojna Światowa na naszym terenie (dokończenie)

10 grudnia sytuacja pod Limanową stała się na tyle dramatyczna, że austrowęgierskie dowództwo postanowiło wzmocnić uderzenie od południa, by tym manewrem odciążyć wojska walczące pod Limanową i w ślad za grupą bojową Sandora Szurmay wysłano przez przełęcz Tylicką z Bardiowa 6 Dywizję Piechoty Karla Gelba Edler von Siegessterna w skła-

dzie 11 brygada piechoty, 12 brygada piechoty i 6 brygada artylerii. Jednostki te 10 grudnia dotarły w rejon Mochnaczki i z niej miały posuwać się wraz z jednostkami Kornhabera w stronę Grybowa. W tym czasie Kombinowana Dywizja Piechoty Honwedów Kornhabera posuwająca się w stronę Grybowa dotarła do rejonu Polan. Natomiast z rejonu Łabowej przez

góry w kierunku Kamionki Wielkiej wysłano oddział Honwedów, który wypierając Rosjan dotarł w rejon kościoła w Kamionce Wielkiej około 9 wieczorem 10 grudnia (jak wspomina kronika tamtejszej parafii wojska te były tak głodne i wyczerpane że żołnierze zjadali nawet ziemniaki przeznaczone dla świń) a w dniu następnym żołnierze ci okopali się na polach

plebańskich na tak zwanym Wargaczu (nazwa już nie funkcjonuje, z ustaleń wynika, że jest to rejon między skrzyżowaniem dróg z centrum wsi na Kamionkę Górną i Królową a nowym kościołem) gdzie doszło do wymiany ognia z Rosjanami zarówno w dniu 11 jak i 12 grudnia. Pozycje te były również ostrzeliwane przez artylerię rosyjską zlokalizowaną na Mystkowie.

Fot. K. Ogorzałek

Cmentarz wojskowy nr 144 w Królowej Polskiej, leżą tu polegli zarówno w potyczkach patroli podczas wkraczania Rosjan od strony Królowej w stronę Kamionki Wielkiej oraz polegli podczas wypierania Rosjan przed oddziałami węgierskimi. Część nagrobków nosi daty śmierci 10.12.1914. Ogólnie pochowanych jest tutaj 34 żołnierzy austrowęgierskich i 7 rosyjskich.

11 grudnia w dalszym ciągu trwają zacięte walki pod Limanową na Jabłońcu i Golcowie oraz na linii Limanowa – Kobyła jednakże bardzo ważne dla ich przebiegu zdarzenia mają miejsce na południe od Nowego Sącza, skąd dowództwo austrowęgierskie postanowiło zaatakować oddziały

carskie zaangażowane pod Limanową. Jednakże w dalszym ciągu grupa bojowa Sandora Szurmay nie mogła przebić się przez pozycje carskie znajdujące się pod Nawojową. Dlatego też zmieniono marszrutę 6 Dywizji Piechoty Karla Gelba Edler von Siegessterna z kierunku Grybów na Nowy Sącz,

by wzmocnić walczących pod Nawojową. Sander Szurmay postanowił obejść pozycje rosyjskie od zachodu przez góry, dlatego wysłał 5 batalionów 6 Dywizji Piechoty Karla Gelba Edler von Siegessterna przez Ostrą w stronę doliny Dunajca i Popradu, jednakże oddział ten posuwając się z ogrom-

nym trudem zaśniewionymi bezdrożami osiągnął szczyt Ostrej dopiero w nocy i z wyczerpania nie był w stanie posunąć się dalej. Pozostała reszta 6 Dywizji Piechoty Karla Gelba Edler von Siegessterna miała dołączyć do walczących po Nawojową jednakże z powodu wyczerpania i ona nie wykonała zadania.

Szczyt Ostrej widziany od strony doliny Nawojowej. Widok na rejon, do którego nocą dotarły oddziały wchodzące w skład 6 Dywizji Piechoty Karla Gelba Edler von Siegessterna, mające za zadanie obejść pozycje carskie od strony zachodniej pod Nawojową.

Tekst i zdjęcia: Łukasz Poręba

Autor jest członkiem Polskiego Towarzystwa Historycznego Oddział w Nowym Sączu oraz Stowarzyszenia Kolekcjonerów Broni VIS 35.

C.d.n.

Jeszcze nie straceni!

Michała spotkałem w styczniu 2012 roku na grupie AA. Tryskał humorem, cieszył się życiem, mówił że teraz jest bardzo szczęśliwy. - *Proszę księdza, jakie życie jest piękne, świat cudowny i ptaki tak ślicznie śpiewają.* Już rok nie pije. Dziś na spotkanie przyszedł przygnębiony, na Jego twarzy malował się grymas bólu ... taki przygaszony... Pytam się – co się stało? *Księżę - mówi -moja trzeźwość nie ma sensu, moje szczęście umiera.* I rozpląkał się... To niemożliwe – Michał płacze? To musi być coś poważnego!!! Co się stało Michał?, pytam.

To prawda że nie jestem aniołem, - mówi smutno - krzywdziłem. Ale ile mogłem – proszę księdza- to wynagrodziłem, przeprosiłem. Ciężko było, bardzo ciężko, koledzy pomogli, zacząłem nowe życie. Piękne. Trzeźwe. Żebyście wiedzieli jaki ja teraz jestem szczęśliwy!!!! Już nie pije prawie rok... Tylko... dlaczego musi się to stać?... Dlaczego? Powiedz Michał - pytam - co się stało?

Pamiętam jak opowiadał o swoim życiu na jednym z mitingów. Nie usprawiedliwiał się, mówił jak na spowiedzi, oskarżał się okrut-

nie... potępił wcześniejsze życie, mówił... że sięgnął piekła. Przepił rodzinę, przepił majątek, za pół litra sprzedał mieszkanie w którym mieszkał. A potem więzienie. Gdy wyszedł z więzienia ... spał na ulicy, pod mostem, na ławkach, na śmietniku ...

Tak ja byłem winny najbardziej – mówił łamanym głosem - tylko dlaczego urodziłem się w takiej rodzinie ... dlaczego mnie akurat to spotkało? Ojciec alkoholik, matka pijaczka... często głodny... niekochany... niechciany... rodzice kochali bardziej alkohol niż swoje dzieci.... Pierwszy raz upiłem się na swojej I Komunii Świętej. Zamyślił się... gdybym miał dobrą rodzinę? dobrych rodziców. ..? I tu zapłakał. Po chwili dodał. Ja nie wiem co to jest miłość... nikt mnie nie nauczył jak to się robi...

Znalazł się w schronisku... i tam przebywał kilkanaście lat. Znalazł ludzi którzy mu pomogli. Wydostał się z piekła. Jest już trzeźwy, przeszedł terapię, jest w grupie wsparcia. Cieszył się, radował, jestem niepijącym alkoholikiem, teraz dopiero czuje, że jestem szczęśliwy.

I nagle - miesiąc temu - znaleźli się urzędnicy i zadecydowali „do końca maja musisz

schronisko opuścić.” To jest ostateczna decyzja.

Gdzie ja teraz pójde... do pracy mnie nikt chce przyjąć, mieszkania nie mam, nie mam pieniędzy by wynająć. Zdrowia też nie mam. Co mam zrobić?

Spuścił głowę, łzy popłynęły. I sam sobie odpowiedział. *Wiem co się stanie. Wrócę pod most, na śmietnik, na dworzec. I znów pijaństwo. Znów piekło. I dodał cicho... ja tego nie chce. Czy Pan Jezus, mnie opuści...?*

Taka przyszła mi refleksja? To jest „nagroda” za wygraną walkę, krwawą walkę z nałogiem. Tak sobie okrutnie pomyślałem? Czy któryś z Jego kolegów - a jest ich wielu - marzących o życiu trzeźwym i szczęśliwym - odważy się trzeźwieć? Czy ten subtelny i bojaźliwy płomyk nadziei w sercu niejednego ... będzie za miesiąc jeszcze płonął? Co robić? Jak mu pomóc? (Jak im pomóc?) Ma termin do 31 maja. Może ktoś znajdzie rozwiązanie? Póki nie jest za późno.

Ks. Nikodem
(Tel 808 924 508)

Wielkie Serce Marii Ruśniak

Maria Ruśniak i Iwona Sokołowska-Sromeek zostały uhonorowane zaszczytnym tytułem „Człowiek Wielkiego Serca 2011”. Plebiscyt, który organizuje Stowarzyszenie Nowosądecka Wspólnota rozstrzygnięto 21 kwietnia 2012 r. podczas uroczystej gali w sali reprezentacyjnej sądeckiego ratusza.

Plebiscyt ma na celu wyróżnienie i nagrodzenie osób cieszących się szacunkiem, które pracują z wielkim poświęceniem dla drugiego, potrzebującego człowieka. Organizatorzy konkursu pokazują ludzi, którzy anonimowo pomagają chorym, zaopatrują ich w jedzenie, leki, odzież, niosą pomoc niepełnosprawnym, nieuleczalnie chorym, pomagają materialnie i wspierają duchowo.

Do tegorocznej edycji plebiscytu zgłoszono 38 kandydatów. Na podstawie ilości kuponów i dogłębnym zapoznaniu się z uzasadnieniami przesłanymi przez zgłaszających, Kapituła konkursu wybrała dziesięć osób, które walczyły o tytuł „Człowieka Wielkiego Serca 2011”. Byli to ks. Stanisław Oleśiak, Danuta Cabak-Fiut, Maria Ruśniak, Zofia

Wcisło, Dorota Hedwig, Krystyna Korzelska, Tadeusz Dobek, Anna Szczepanik-Dziadowicz, Zofia Kubisz oraz Iwona Sokołowska-Sromeek.

Po podliczeniu wszystkich głosów, jakie oddali w plebiscycie mieszkańcy Nowego Sącza i powiatu nowosądeckiego Kapituła zdecydowała, iż tytuł powędruje w ręce Marii Ruśniak – dyrektor Zespołu Szkół nr 2 w Kamionce Wielkiej oraz Iwona Sokołowska-Sromeek – koordynatorka akcji „Gwiazdkowa Niespodzianka”.

Ceniony pedagog pani Ruśniak była wieloletnią radną (w tym przewodniczącą) Rady Gminy w Kamionce Wielkiej oraz Rady Powiatu Nowosądeckiego. Jest kierowniczką Zespołu „Kamionczanki”, a poza tym przewodniczy Radzie Programowej Gminnego Ośrodka Kultury w Kamionce Wielkiej.

Wyraźnie wzruszona Maria Ruśniak, podzieliła się z obecnymi w sali ratuszowej myślami bł. Jana Pawła II i ks. Jana Twardowskiego. Laureatka mówiła o miłości, tolerancji, pokorze i radości z pomagania innym.

- *Żeby wytrwać, trzeba nieustannie starać się wypełniać to, czego Bóg od nas chce. Nie wystarczy jednak etyka obowiązku. Potrzebna jest postawa dziecka, które czyni wszystko z miłości do ojca.*

(Portal Starostwa Powiatowego w Nowym Sączu, olsz, Kogo)

Kiedy myślę Ojczyzna...

Błogostawiona Karolino – módl się za nami

Tegoroczne rekolekcje dla gimnazjalistów ze szkół w Kamionce Wielkiej rozpoczynamy „w drodze” od wizyty w Sanktuarium Bł. Karoliny w Zabawie. Bowiem w tym roku mija 25 lat od Jej beatyfikacji, której dokonał Jan Paweł II 10 czerwca 1987 r. w Tarnowie. Zatrzymujemy się w Wał Rudzie w miejscu narodzin Karoliny, zwiedzamy jej dom, a następnie udajemy się na drogę krzyżową, szlakiem męczeństwa Błogostawionej. Drogę krzyżową prowadzili ks. Prałat Stanisław Ruchała - proboszcz parafii i ks. Łukasz Bochenek- katecheta gimnazjalistów. W ciszy lasu wałrudzkiego słyszymy słowa: Bł. Karolino w cieniu Twojego krzyża chcemy odnaleźć spokój serca, chcemy iść wraz z Tobą Twoją męczeńską szkołą popatrzyć na siebie na nasze uczynki, nasze troski, radości przez pryzmat Chrystusowego krzyża. W drodze towarzyszą nam szczególne intencje modlimy się o zdrowie, siłę do niesienia krzyża ciężkiej choroby naszej koleżanki i kolegi Ani i Mariusza. „Chronię się do Ciebie” – stacja III Bł. Karolino, kiedy ojciec zmuszony przez żołnierza wraca do domu pozostawiając cię samą, modlisz się dalej. Nawet w tak trudnej chwili - chwili rozstania z ojcem- nie jesteś sama masz świadomość, że jest z tobą Bóg. Miłośniczko życia, naucz nas prawdziwej troski o życie nasze i innych, szczególnie to zagrożone na jego początku i przy końcu. „Nic mną nie zachwieje”- stacja IX Bł. Karolino,

byłaś młodą, delikatną dziewczyną, jak wiele innych twoich rówieśnic. Mimo wszystko było w Tobie coś nadzwyczajnego, coś co można określić słowem odwaga, męstwo. Pół roku przed swoją śmiercią otrzymałaś sakrament bierzmowania, sakrament dojrzałości chrześcijańskiej umacniający do męznego wyznawania wiary, stajesz w obliczu jej próby - próby swojej wiary. Przechodzisz ten egzamin pomyślnie, zdajesz go na ocenę celującą. Bł. Karolino, pomóż nam, byśmy umocnieni w sakramencie bierzmowania darami Ducha Świętego, odważnie wyznawali swoją wiarę w miejscach naszej pracy, nauki i wypoczynku. „Pan Moim przeznaczeniem”- stacja XI Bł. Karolino, Ty umarłaś patrząc w przyszłość. Wiedziałaś, że to ziemskie życie jest tylko wędrówką, droga do domu Ojca. Wiedziałaś, że to On jest Twoim przeznaczeniem, a drogą do jego wypełnienia jest życie nieskalane. Błogostawiona Karolino otaczając na koniec drogi krzyżowej gruszę - miejsce Twojego nauczania, pomóż mam rozpoznawać Boga w zwykłych wydarzeniach życia i tak jak Ty móc powtarzać „Tyś jest Panem moim”. Następnie udajemy się do sanktuarium Bł. Karoliny w Zabawie na Eucharystię. Wcześniej ks. kustosz Zbigniew Szostak opowiada nam historię kultu Bł. Karoliny i zachęca do obejrzenia kaplicy Męczenników XX wieku, którzy zginęli w różnych tragicznych okolicznościach.

Po Mszy świętej wszyscy uczniowie udają się do „Stodoły” na positek. Następnie oglądają pamiątki po akcji Most III przeprowadzonej nocą 25 na 26 lipca 1944r, polegającej na dostarczeniu kurierów Rządu RP na uchodźstwie na tereny okupowanej Polski i w drodze powrotnej zabranie elementów zdobytego nad Bugiem pocisku V-2 oraz kurierów. Samolot Dakota z 267. Dywizjonu RAF startował we Włoszech, lądował na lotnisku Motyl, które znajdowało się pomiędzy wsiami Wał-Ruda, Zabawa, Jodłowniki Mokre. Załoga samolotu była brytyjska z polskim nawigatorem kpt. K. Szrajerem. Do okupowanej Polski przylecieli: Kazimierz Bilski ps.Rum, Jan Nowak ps.Zych, Leszek Starzyński ps.Malewa, Bogusław Wolniak ps.Mięta. W drodze powrotnej przetrzucono następujących kurierów: Jerzego Chmielewskiego, Józefa Retingera, Tomasza Arciszewskiego, Tadeusza Chciuka, Czesława Micińskiego. Części rakiety V-2 wraz z dokumentacją miał dostarczyć do Wielkiej Brytanii Antoni Kocjan, ale z powodu aresztowania przez gestapo zastąpił go Jerzy Chmielewski. Dzięki bohaterskiej postawie miejscowej ludności rakiet V-2 trafiła do Wielkiej Brytanii i uchroniła wyspę od zniszczenia - to oni ocalili Londyn. Ziemia tarnowska to ziemia licznych bohaterów, cichych i wielkich.

Przejeżdżając Wierchosławice nie można nie wspomnieć wielkiego Męża Stanu Wincentego Witos (1874-1945) Przywódcę chłopów, Premiera Rządu RP w latach 1920, 1923, 1926. Wierność dla wsi, dla środowiska ojczystego była u niego niezwykła „Z pnia i rdzenia tej ziemi wyszedłem, z nią żyłem i z nią cierpiełem. Przechodząc z nią dobra i złą dolę”. Swe pochodzenie chłopskie zawsze podkreślał w sposobie bycia, w mowie, w geście i legendarnym stroju - w butach z cholewami i bez krawata. Sam prowadził swoje gospodarstwo, także wtedy gdy przyszło mu kierować państwem. Był bowiem rolnikiem z zamiłowania. W Woli Żelichowskiej 1914 r. przychodzi na świat Stefania Łącka- bohaterka II wojny światowej. Imponowała wiedzą, inteligencją, taktem, wysoką dużą kulturą duchową jako nauczycielka i redaktorka tygodnika diecezji tarnowskiej „Króluj nam Chryste”. W sierpniu 1942 r. aresztowana w Tarnowie następnie wywieziona do obozu w Oświęcimiu. W obozie opiekowała się współwięźniarkami- ratując często ich życie. Po wyzwoleniu z obozu wkrótce zachorowała. Zmarła 1946 r. Jej zwłoki spoczywają na cmentarzu parafialnym w Gręboszowie. Miejscość Gręboszów leży na prawym brzegu Wisły, trzy kilometry na wschód od ujścia Dunajca. To tutaj urodził się w 1898 r. bohaterski obrońca Westerplatte major Henryk Sucharski „Wiemy, że tu na tym miejscu, na Westerplatte, we wrześniu 1939 r, grupa młodych Polaków, żołnierzy pod dowództwem majora Henryka Sucharskiego, trwała ze szlachetnym uporem, podejmując nierówną walkę z najeźdźcą. Walkę bohaterską. Pozostali jako wymowny symbol.”

„Každy z Was, młodzi przyjaciele, znajduje też w życiu jakiś swoje Westerplatte. Jakiś wymiar zadań, które trzeba podjąć i wypełnić. Jakąś słuszną sprawę, o którą nie można nie walczyć. Jakiś obowiązek, powinność, od której nie można się uchylić. Nie można „zdezertować”

Wreszcie - jakiś porządek praw i wartości, które trzeba utrzymać i obronić w sobie i wokół siebie- dla siebie i dla innych” /Jan Paweł II 12 czerwca 1987 r./

Beata Filipowicz

Fot. Archiwum parafialne

„W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiary ustrzegłem...”

Pamiętkowe zdjęcie z kard. Marianem Jaworskim

Słowa św. Pawła z 2 Listu do Tymoteusza odczytujemy w kontekście zakończenia Małopolskiego Konkursu Biblijnego dla uczniów gimnazjów, w którym dwie uczennice naszych szkół zostały jego laureatkami. Konkurs ten organizowany jest przez Małopolskiego Kuratora Oświaty we współpracy Wydziału Duszpasterstwa Dzieci i Młodzieży Kurii Metropolitarnej w Krakowie i składa się z trzech etapów: szkolnego, rejonowego i wojewódzkiego. Wzorem lat ubiegłych wzięli w nim udział uczniowie gimnazjów z Kamionki Wielkiej. Tematyką tegorocznego konkursu była znajomość dwóch ksiąg Starego Testamentu: Jozuego i Sędziów oraz opracowania współczesnych biblistów, w tym ks. prof. Tadeusza Brzegowego z Tarnowa. Do etapu szkolnego, który odbył się 25 października 2011 roku, przystąpiły 2 uczennice z Zespołu Szkół Podstawowo-Gimnazjalnych i 7 uczniów z Zespołu Szkół nr 2 w Kamionce Wielkiej. Do etapu rejonowego, który miał miejsce 19 grudnia 2011 r. w Nowym Sączu zakwalifikowało się 4 uczniów. W ostatnim etapie – wojewódzkim wzięło udział 197 uczniów z całej małopolski, w tym trzy nasze uczennice: Katarzyna Dobosz, Katarzyna Homoncik oraz Wioletta Kłębczyk. Etap ten odbył się 19 marca br. w Domu Duszpasterskim Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie Łagiewnikach. Udział w finale konkursowym jest już wielkim osiągnięciem i wyróżnieniem oraz świadczy o wysokiej wiedzy biblijnej. W tym miejscu warto podkreślić, że finalistą Konkursu Biblijnego dla szkół podstawowych został uczeń Szkoły Podstawowej nr 1 Bartłomiej Homoncik z kl. VI. Z wielkim zaangażowaniem studiował Ewangelię wg św. Jana wraz ze szczegółowymi opracowaniami, a czynił to pod kierunkiem p. katechetki – mgr Katarzyny Popieli. Z radością przyjęliśmy wiadomość, że w finale konkursu Katarzyna Homoncik i Wioletta Kłębczyk uzyskały maksymalną ilość punktów, zdo-

bywając w ten sposób ex aequo pierwsze miejsce w Małopolsce. Komisja Konkursowa tytuł Laureata przyznała w sumie 24 uczniom. Laureatom konkursu przysługuje prawo do wyboru dowolnej szkoły średniej na terenie województwa małopolskiego.

Uroczystość wręczenia dyplomów i nagród odbyła się 16 kwietnia br. w Pałacu Arcybiskupów Krakowskich przy ul. Franciszkańskiej 3 w Krakowie. Oprócz laureatek udział w niej wzięli: ks. Stanisław Ruchała – proboszcz parafii, ks. Łukasz Bochenek – katecheta gimnazjum oraz Katarzyna Dobosz – uczestniczka konkursu. Po przyjeździe do Krakowa wzięliśmy udział w prywatnym spotkaniu z kard. Marianem Jaworskim – arcybiskupem metropolitą lwowskim w latach 1991-2008, bliskim przyjacielem bł. Jana Pawła II. Następnie udaliśmy się do Kaplicy Arcybiskupów Krakowskich przy ul. Franciszkańskiej, gdzie po wspólnej modlitwie rozpoczęła się gala wręczenia nagród w Sali Papieskiej Kurii Metropolitarnej. Spotkanie prowadził ks. prof. Kazimierz Panuś – dyrektor Wydziału Duszpasterstwa Dzieci i Młodzieży, natomiast wręczenia nagród dokonał bp Jan Szkodoń oraz Aleksander Palczewski – Małopolski Kurator Oświaty. Podsumowując to wielkie osiągnięcie i wyróżnienie należy podziękować samym uczniom za chęć studiowania i promowania Pisma św. wśród młodzieży. Słowa wdzięczności kierujemy także w stronę tych wszystkich, którzy wspierali uczestników konkursu dobrym słowem, kompetencją i życzliwością. A ponieważ celem konkursu jest ukazanie Biblii jako źródła naszej wiary, powinno to zachęcać każdego z nas do jej indywidualnego czytania i studiowania. Gdyż jak pisał św. Hieronim: „Nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa”.

ks. mgr Łukasz Bochenek

Foto: Archiwum parafii

Szkoła Podstawowa w Królowej P.

Historia szkoły

Szkoła Podstawowa w Królowej Polskiej została założona we wrześniu 1899 roku. Nie był to jednak budynek szkolny, jaki można podziwiać obecnie. Królowa Polska nie posiadała ani własnego budynku szkolnego, ani gruntu. Lekcje odbywały się w domu Pana Jana Gronia do 1918 roku. Naznaczony czasem budynek uległ jednak zniszczeniu i nauczanie wznowiono dopiero w roku 1920 w spichrzu wynajętym u Pana Stanisława Ruszkowicza. W 1922 roku zajęcia lekcyjne odbywały się w domu Pani Anny Porębowej „Na Pagórku”, a w 1925 roku naukę prowadzono już we własnym drewnianym budynku. W miarę upływu lat zaistniała potrzeba budowy nowej szkoły. W listopadzie 1981 roku wynajęto dodatkowe pomieszczenia w domu Pana Czesława Ruszkowicza, a jesienią 1983 roku szkoła została przeniesiona do prywatnego budynku Pana Kazimierza Kruczka. I tak

dzięki ogromnemu zaangażowaniu Urzędu Gminy, Dyrektora Szkoły Pani Czesławy Filipowicz oraz społecznej pracy rodziców w dniu 6 marca 1988 roku rozpoczęła się nauka w nowej szkole.

O szkole.
Nasza placówka leży w odległości 9 km od Nowego Sącza przy drodze Zawada-Florynka i linii kolejowej Nowy Sącz-Stróże-Tarnów. Graniczy od wschodu z Królową Górną. Obecnie w szkole uczy się ponad 50 uczniów z Królowej Polskiej i Mszalnicy Zagóry. Wśród uczniów niewielką grupę stanowią dzieci z Królowej Górnej. Szkoła posiada 6 sal dydaktycznych, salę komputerową, niedużą salę rekreacyjną, plastyczną salę Przedszkolaka, bibliotekę, a także niewielką kuchnię z zapleczem i szatnię.

W szkole kierowanej przez Panią mgr Lucynę Nowak pracuje 8 nauczycieli dyplomowanych i 3 nauczycieli mianowanych, których podstawą działania jest rze-

telne przekazywanie wiedzy, kształtowanie umiejętności i postaw uczniów w celu ich uaktywnienia. Wyposażamy uczniów w wiedzę, umiejętności i nawyki związane ze zdrowym stylem życia. Przekazujemy im zasób wiedzy o własnym regionie, kultury, tradycje, zwyczaje i obrzędy rodzinne i ogólnonarodowe. Nasze działania opierają się na zgodnej i harmonijnej współpracy nauczycieli, uczniów i rodziców.

Wspieramy zatem osobisty rozwój ucznia, stwarzamy warunki, które pozwalają rozwijać jego naturalne talenty, zainteresowania i pasje, a także odnaleźć własną drogę. Rozwijamy zdolności i zainteresowania uczniów oferując atrakcyjne zajęcia pozalekcyjne, takie jak: koło matematyczne, polonistyczne, artystyczne, biblijne, historyczne, językowe, przyrodnicze, taneczne, muzyczne i sportowe. Dbamy również o uczniów mających trudności w nauce, oferując zajęcia wyrównawcze. Chcemy, aby nauka sprawiała radość!

Sukcesy

Pragniemy, aby nasi uczniowie stali się osobami odpowiedzialnymi, kreatywnymi i wrażliwymi na krzywdę drugiego człowieka, zdolnymi do wykorzystania własnego potencjału. Dlatego uczniowie naszej szkoły z ogromnym zaangażowaniem współpracują z Towarzystwem Przyjaciół Dzieci w Nowym Sączu. W ubiegłym roku szkolnym, w ramach programu „Rzecznictwo, ochrona i monitoring praw dziecka” wzięli udział w konkursie plastycznym i happeningu organizowanym w Nowym Sączu pod hasłem: „MÓJ DOM, JA, MOJA RODZINA”. Wśród wyróżnionych prac plastycznych uznanie znalazła praca jednej z naszych uczennic – Gabrieli Górki. Kilka lat wcześniej tego typu wyróżnienie i nagrodę w konkursie pod hasłem: „Mamo, Tato! Jestem, widzę, słyszę, czuję” otrzymała Gabriela Jabłońska. Jej praca została zamieszczenia w kalendarzu TPD na rok 2008.

Uczniowie Szkoły Podstawowej w Królowej Polskiej chętnie uczestniczą w konkursach i olimpiadach z różnych dziedzin. W ubiegłym roku szkolnym 2010/2011 wzięli udział między innymi w Małopolskim Konkursie Humanistycznym i Matematycznym (do etapu rejonowego zakwalifikował się uczeń klasy VI – Kamil Kruczek), a także w Ogólnopolskim Konkursie Matematycznym, w którym I miejsce zajęli Kamil Kruczek i Kamil Michalik (klasa VI), natomiast III miejsce otrzymał uczeń klasy IV – Jakub Ogórek. Dzieci ze szkoły w Królowej Polskiej z

ogromną przyjemnością i zaangażowaniem biorą udział w konkursach organizowanych przez Gminny Ośrodek Kultury i Bibliotekę w Kamionce Wielkiej, w których odnoszą spore sukcesy. W poprzednim roku szkolnym w Gminnym Konkursie Pięknego Czytania pierwsze miejsce zajęli Patryk Lelito i Mateusz Jawor, w Gminnym Konkursie Ortograficznym I miejsce należało do Wioletty Wyszkwowskiej, a IV do Patryka Lelito. W Gminnym Konkursie Recytatorskim III miejsce zajęła Kornelia Kruczek, Gabriela Górka natomiast otrzymała wyróżnienie (w tym roku wyróżnienie dostał Patryk Lelito z klasy IV), a w Konkursie Opowiadania Bajek wyróżniona została Sara Ząber – uczennica klasy VI. Również w minionym roku szkolnym w Gminnym Konkursie Piosenki Patriotycznej II miejsce otrzymał zespół w składzie: Aneta Bochenek, Angelika Lelito i Patryk Poręba, w Konkursie Piosenki Europejskiej III miejsce zajęła Aneta Bochenek. O tym, że uczniowie naszej szkoły mają dużą wiedzę na temat swojego regionu świadczą wyniki konkursu: „Kamionka, moja mała ojczyzna”, w którym I miejsce zajął Kamil Kruczek, a wyróżnienie otrzymała Angelika Lelito. Nie sposób nie wspomnieć o I miejscu Kamila Kruczka w Gminnym Konkursie Matematycznym czy też o I miejscu, które w kategorii: zespół taneczny w Prezentacjach Artystycznych Szkół zajęły: Wioletta Wyszkwowska, Izabela Kachniarz, Julia Krok i Aleksandra Witek. Mamy również osiągnięcia plastyczne. W ubiegłym roku w Gminnym Konkursie Plastycznym pt. „Jan Paweł II w mojej pamięci” wyróżnienie otrzymała Sara

Ząber, w tym roku w konkursie: „Moja Mała Ojczyzna” I miejsce zajęła Gabriela Górka, a wyróżniona została Aleksandra Witek.

Do tradycji naszej szkoły należy organizowanie imprez stałych, takich jak: pasowanie na ucznia, Dzień Babci i Dzień Dziadka, który od lat cieszy się dużym zainteresowaniem wśród seniorów, chętnie i licznie przybywających na tę uroczystość do naszej szkoły. Dzień Matki i Dzień Dziecka, zabawy andrzejkowe, mikolajki, Spotkanie Oplatkowe.

Współpracujemy z Rodzicami, gdyż uważamy, że ta współpraca jest podstawą stworzenia warunków niezbędnych do harmonijnego i pełnego rozwoju ucznia. Dzięki ogromnemu zaangażowaniu Rady Rodziców kierowanej przez pana Władysława Siedlarza mamy możliwość organizowania imprez bogatych w różnorodne atrakcje. Największą dla nas wówczas nagrodą jest radość i szczerzy uśmiech na twarzach naszych wychowanków!

Co nas wyróżnia? Mała liczebność? Na pewno! Ale przede wszystkim charakterystyczne dla małych szkół indywidualne podejście do każdego ucznia i miła, rodzinna atmosfera. Obce nam są zatem problemy wychowawcze, o których tak głośno w mediach. W każdym młodym, niepowtarzalnym człowieku staramy się odnaleźć jego unikatowy potencjał, zdolności i predyspozycje tak, aby zapewnić mu optymalne warunki dla rozwoju intelektualnego i emocjonalnego.

Anna Dudzińska

Fot. Archiwum szkolne

Spektakl z okazji Dnia Babci i Dziadka, styczeń 2012r.

Najmłodszy wolontariusze na Sądecku

Na początku 2006 roku przy Gimnazjum Publicznym w Kamionce Wielkiej zrodził się wśród młodzieży pomysł pracy na rzecz innych ludzi. Zaczęły się poszukiwania na terenie Nowego Sącza instytucji, które zajmowały się taką działalnością. W ten sposób natrafiliśmy na stowarzyszenie Sursum Corda, które już wtedy od pięciu lat w Młodzieżowym Centrum zrzeszało szlachetną młodzież licealną pragnącą pomagać w różnorodny sposób innym. Okazało się, że wolontariusze z kamieńskiego gimnazjum byli najmłodszy i obawiano się, że są to osoby niedojrzałe emocjonalnie i mogą szybko się zniechęcić.

Z początkiem roku szkolnego nowa grupa trzecioklasistów przystąpiła z wielkim zapałem do poszukiwania miejsc swojej aktywności w terenie lokalnym. Organizowali koleżeńską pomoc w nauce, pracę w bibliotece publicznej, szukali ludzi starszych, samotnych, którym nieśli wsparcie. Najchętniej i najdłużej zagnieżdżali się jednak w Domu Pomocy Społecznej „Samarytanie”, gdzie z ofiarnością słu-

żyli starszym, schorowanym pensjonariuszom tego domu.

Z roku na rok Klub Wolontariatu w Kamionce rozrastał się i rok temu liczyliśmy 66 wolontariuszy, byliśmy jednym z największych spośród dwudziestu istniejących w Powiecie Nowosądeckim klubów. Od dwóch lat liczba uczniów naszej szkoły spada, a co się z tym wiąże zmniejsza się też grupa wolontariuszy. Czym jest wolontariat dla współczesnego nastolatka?

Pracując z młodzieżą od wielu lat obserwuję, iż w młodych ludziach drzemą głębokie pokłady dobra i my dorośli powinniśmy pomóc im w ich odkryciu, bo większość z nich to osoby szlachetne i chcą innym służyć, nie zawsze wiedzą, jak to zrobić. Ponadto każdy z nas chce czuć się potrzebnym, a młodzi, poświęcając swój czas chorym starszkom lub niesamodzielnym dzieciom, mogą to odczuć na własnej skórze. Lansowaną dziś potrzebę sukcesu mogą zaspokoić nawet stabi w nauce uczniowie wykazując się aktyw-

nością w wolontariacie.

Służba na rzecz innych ludzi dla gimnazjalistów to także pierwsze doświadczenie w pracy zawodowej. Absolwent, chcąc otrzymać zaświadczenie albo wpis na świadectwie szkolnym o pracy wolontarycznej, musi wykazać się systematycznością, wytrwałością, ma obowiązek przepracowania co najmniej 2 godzin tygodniowo. Wolontariusz podpisuje porozumienie – jest to pierwsza jego umowa o pracę. Te wszystkie okoliczności dają młodemu człowiekowi możliwości dorastania do odpowiedzialności za siebie i drugiego człowieka.

Stowarzyszenia troszczy się o swoich wolontariuszy i organizując dla nich: szkolenia, obozy integracyjne w Piwnicznej lub Ochotnicy, wizytę studyjną w Krakowie, zajęcia propagujące ideę wolontariatu z okazji Międzynarodowego Dnia Wolontariatu - 5 grudnia, spotkanie opłatkowe, festyn na zakończenie roku.

Koordinator - Maria Kielbasa

Uboj gospodarczy zwierząt

Przepisy dotyczące uboju gospodarczego zwierząt zawarte są w następujących aktach prawnych:

- Ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, Dz. U. 2006, Nr 17, poz. 127,
- Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 lipca 2007 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny Dz. U. 2007, Nr 132 poz. 919
- Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i rozwoju Wsi z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny Dz. U. 2010 r. Nr 207 poz. 1370

Dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa, utrzymywanych w tym gospodarstwie, cieląt, (do szóstego miesiąca życia), świń, owiec, kóz, drobiu oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (samozaopatrzenie własnego gospodarstwa).

Ubojowi na terenie gospodarstwa w celu produkcji mięsa poddaje się zwierzęta:

- zdrowe,
- które nie pochodzą z obszaru podlegającego ograniczeniom, w tym nakazom lub zakazom wydanym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ze względu na wystąpienie lub podejrzenie wystąpienia jednej z chorób zakaźnych zwierząt wymienionej w przepisach w sprawie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanych na obszarach podlegających ograniczeniom,
- po upływie okresu karencji określonego dla użytku produktu leczniczego weterynaryjnego lub produktu leczniczego, jeżeli przed poddaniem ubojowi zwierzęta były leczone tymi produktami. Przy uboju zwierząt na terenie gospodarstwa powinny być spełnione wymagania określone w przepisach o ochronie zwierząt i w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt. Posiadacz zwierzęcia, z wyłączeniem drobiu i zajączków, co najmniej na 24 godziny przed dokonaniem na terenie gospodarstwa uboju w celu produkcji mięsa przekazuje Powiatowemu Lekarzowi Weterynarii powiadomienie o zamiarze dokonania takiego uboju.

W przypadku uboju cieląt do 6 miesiąca życia oraz owiec lub kóz zgłoszenie takie musi być w formie pisemnej i powinno zawierać:

- Imię i nazwisko oraz adres posiadacza zwierzęcia.
- Gatunek i liczbę zwierząt poddanych ubojowi.
- Numer identyfikacyjny zwierzęcia, (jeżeli z przepisów o o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt wynika obowiązek oznakowania zwierzęcia).
- Miejsce i termin uboju.
- Imię i nazwisko oraz adres osoby uprawnionej do uboju (musi posiadać udokumentowane kwalifikacje).
- Telefon kontaktowy do osoby zgłaszającej fakt uboju zwierzęcia.
- Oświadczenie o zagospodarowaniu na własny koszt materiału szczególnego ryzyka.

Ze względu na to, że badanie poubojowe mięsa małych przeżuwaczy jest dobrowolne, posiadacz składa informację o zgłoszeniu do badania, bądź o rezygnacji z niego.

dokończenie na stronie 22

Grosz zamiast kwiatka

Stowarzyszenie Regionalne Centrum Promocji i Rozwoju Doliny Królówki w Królowej Górnej zostało założone z inicjatywy Marii i Andrzeja Stanków. Zebranie założycielskie odbyło się 30.04.2011 r. i jest to oficjalna data rozpoczęcia działalności Stowarzyszenia. Jednak jego powstanie było poprzedzone wieloma działaniami i akcjami na rzecz lokalnej społeczności. Grupę inicjatywną stanowili: Maria i Andrzej Stankowie, Krystyna Górską, Sławomir Siedlarz, Maria Wacławiak, Stanisława Bogdańska i Edward Nowak. Wiele życzliwości i pomocy w początkowym okresie udzielił Stowarzyszeniu ks. Józef Nowak - miejscowy proboszcz. Działania poprzedzające powstanie RCPiRDK to „Sobótki Świętojańskie w Królowej 2010”, Charytatywny Bal Sylwestrowy 2010/11, organizacja pomocy materialnej dla dziecka przewlekle chorego i wiele innych drobnych inicjatyw.

Pierwsze tygodnie po zebraniu założycielskim poświęcono na przygotowanie stosownych dokumentów potrzebnych do rejestracji (Statut, uchwały, lista obecności). Rejestrację otrzymaliśmy 28.06.2011 r.

W omawianym okresie odbyły się trzy zebrania członków, na których zapoznaliśmy się z celami, zadaniami i obowiązkami wynikającymi ze statutu. Przyjęliśmy program działania i plan pracy na 2011 rok. Odbyły się dwa posiedzenia Zarządu, na których dokonano podziału zadań między członków Zarządu oraz przyjęto założowy plan kont i instrukcję kasową. Powierzono obowiązki dyrektora biura i głów-

nej księgowej mgr Marii Stanek oraz obowiązki skarbnika - kasjera mgr Krystynie Górskiej. Podjęto uchwałę oraz powołano zespół (Stanisława Bogdańska, Janina Nowak, Krystyna Górską) do przeprowadzenia zbiórki pieniężnej - za zgodą proboszcza - przy kościele parafialnym w Królowej Górnej na pomoc miejscowej rodzinie, w której jest dziecko chore na mukowiscydozę. Załatwiono Regon, NIP oraz wpis do ewidencji producentów, założono konto bankowe.

16.12.2011 r. wzięliśmy udział w prezentacji naszego Stowarzyszenia na naradzie-konferencji LGD „Korona Sądecka” w Ptaszkowej. Opracowaliśmy projekt dokumentacji technicznej stałej sceny widowiskowej wraz z zagospodarowaniem terenu (Maria Mężyk, Józefa Nowak). Złożyliśmy wniosek w Starostwie Powiatowym o zezwolenie na budowę oraz zgłoszenie na zagospodarowanie terenu wokół sceny i takie już otrzymaliśmy.

Przygotowaliśmy trzy wnioski o dofinansowanie budowy sceny oraz na stroje dla zespołu regionalnego i wypoczynek letni nad morzem dla dzieci w czasie wakacji (mgr Renata Ochwat-Sadowska, mgr Maria Stanek, Maria Mężyk). Przeprowadziliśmy akcję „PIT”, z której podatnicy odpis 1% przeznaczili dla dziecka przewlekle chorego z naszego środowiska. Wielkim powodzeniem cieszą się prowadzone przez mgr inż. Józefa Świgitę bezpłatne korepetycje z matematyki i fizyki dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych z terenu działania naszego Stowarzyszenia. Nawiązaliśmy kon-

takt z Akademią Sztuk Pięknych w Krakowie w celu pozyskania pracowników naukowych tej uczelni do współpracy i pomocy w wystroju wybudowanego, nowego kościoła w Królowej Górnej.

W bieżącym roku chcielibyśmy kontynuować imprezy kulturalne i zadania, które w naszym programie mają zakres długofalowy i cykliczny. Uważamy, że „Sobótki Świętojańskie...” na stałe wpiszą się w kalendarz naszych działań kulturalnych. Pozyskanie środków z zewnątrz warunkuje realizację trzech ważnych zadań jak np.: budowa stałej sceny widowiskowej.

Uznaliśmy, że w naszym środowisku istnieje potrzeba wsparcia i pomocy rodzinom o niskim statusie materialnym oraz borykającym się z przewlekłymi chorobami dzieci. Dlatego zrodził się pomysł akcji pod nazwą „Grosz zamiast kwiatka”. Chcemy zainteresować i zachęcić nowożeńców, aby zrezygnowali z przyjmowania kwiatów na rzecz drobnych datków pieniężnych (zamiast kwiatka), które by mogli przeznaczyć na pomoc potrzebującym w naszym otoczeniu.

Stowarzyszenie skupia obecnie w swoich szeregach trzydziestu członków i jest otwarte na przyjęcie każdego, kto chce bezinteresownie pracować na rzecz rozwoju lokalnego środowiska. Więcej wiadomości o Stowarzyszeniu i jego działalności można otrzymać pod numerem telefonu (18) 445 64 74.

Kawone

**31 czerwca
i 1 lipca
2012r.**

Szczegóły w afiszach

Zapraszamy

Zdrowie – prawo i orzecznictwo

Konstytucja gwarantuje każdemu prawo do ochrony zdrowia, jednak nie każdy ma prawo do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Zgodnie z Ustawą, prawo do leczenia i korzystania ze świadczeń na zasadach w niej określonych mają ubezpieczeni, czyli:

- wszystkie osoby objęte powszechnym, obowiązkowym i dobrowolnym ubezpieczeniem zdrowotnym w Narodowym Funduszu Zdrowia;

- zgłoszeni do ubezpieczenia członkowie rodziny osoby ubezpieczonej:

- dzieci własne, dzieci małżonka, dzieci przysposobione, wnuki,

- dzieci obce, dla których ustanowiono opiekę lub dzieci obce w ramach rodziny zastępczej – do ukończenia przez nie 18. roku życia.

Jeśli dziecko kontynuuje naukę po ukończeniu 18 lat, może być zgłoszone do ubezpieczenia jako członek rodziny, nie dłużej jednak niż do ukończenia 26. roku życia. Po tym czasie, o ile nie jest ubezpieczone z żadnego innego tytułu, powinno powiadomić szkołę lub uczelnię, która będzie zobowiązana zgłosić je do ubezpieczenia w NFZ.

Dzieci posiadające orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności lub inne traktowane na równi mogą być zgłaszane do

ubezpieczenia bez ograniczenia wieku.

- małżonkowie – mąż, żona (ale nie konkubenci).

- krewni wstępnego (rodzice, dziadkowie) pozostający z ubezpieczonym we wspólnym gospodarstwie domowym;

Każda osoba ubezpieczona ma obowiązek zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego członków rodziny, jeśli nie mają oni innego tytułu do ubezpieczenia.

oraz:

- osoby nieubezpieczone (posiadające obywatelstwo polskie i zamieszkujące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej):

- które spełniają kryterium dochodowe do otrzymywania świadczeń z pomocy społecznej i otrzymały decyzję np. wójta, burmistrza,

- dzieci i młodzież – do ukończenia 18. roku życia,

- kobiety w okresie ciąży i połogu – do 42. dnia po porodzie;

- osoby bezrobotne zarejestrowane w urzędzie pracy – podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego niezależnie od tego, czy posiadają status członka rodziny;

- osoby uprawnione do świadczeń na podstawie przepisów o koordynacji – ubezpieczone w innym niż Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), prze-

bywające na terenie RP.

Poza wymienionymi, do świadczeń mają również prawo następujące osoby:

- które były narażone na zakażenie poprzez kontakt z osobami zakażonymi lub materiałem zakaźnym – w zakresie badań w kierunku błonicy, cholery, czerwonki, duru brzuszego, durów rzekomych A, B i C, nagminnego porażenia dziecięcego;

- uzależnione od alkoholu – w zakresie leczenia odwykowego;

- uzależnione od narkotyków;

- z zaburzeniami psychicznymi – w zakresie psychiatrycznej opieki zdrowotnej;

- pozbawione wolności;

- cudzoziemcy umieszczeni w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie w celu wydalenia;

- posiadacze Karty Polaka, w zakresie korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej w stanach nagłych, chyba że umowa międzynarodowa, w której RP jest stroną, przewiduje zasady bardziej korzystne.

Koszty świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych wyżej wymienionym osobom pokrywane są z budżetu państwa.

Źródło: Vademecum 2012, NFZ

U W A G A:

Dla chcących znać prawdę o wszelkich zniewoleniach i o chorobie alkoholowej. Dla tych co chcą pomagać i co z takimi się spotykają i z nimi mieszkają, organizowane są rekolekcje uzdrowienia w Piwnicznej i w Przemyślu. Najbliższy termin to 8 – 10 czerwca 2012r. Informacje można uzyskać pod tel. 606 924 508. Koszt rekolekcji 90 zł. Dla tych co im ciężko, szczególnie dla młodzieży jest znaczna obniżka, do 40 zł. A którym jest bardzo ciężko za darmo.

Gminne Wieści można nabyć:

w parafiach w Mystkowie i Kamionce Wielkiej, w szkołach i świetlicach wiejskich, w kiosku „Ruch” w Kamionce Wielkiej, w sklepach (państwa Kmaków i Myjaków) w Kamionce Wielkiej, w sklepie Andrzeja Poręby w Mystkowie, Tomasza Kiełbasy w Mszalnicy, w sklepie Wielochy i Poręby w Królowej Polskiej oraz w Gminnym Ośrodku Kultury w Kamionce Wielkiej.

Bardzo dziękujemy wyżej wymienionym za bezinteresowne rozprowadzanie naszej gazety.

Redakcja

Gminny Konkurs Recytatorski

W piątek 27 kwietnia br. w Gminnym Ośrodku Kultury w Kamionce Wielkiej odbył się XXII Gminny Konkurs Recytatorski dla dzieci i młodzieży z terenu naszej gminy. Przesłuchania rozpoczęły się o godzinie 8:30. Do konkursu przystąpiło 28 młodych recytatorów. Każde dziecko miało do zaprezentowania dwa utwory: poezję i prozę.

W tym roku poziom przygotowania uczestników był bardzo wysoki i wyrównany, dlatego też komisja artystyczna w składzie: Grażyna Chotomowicz - nauczyciel ZSPG Nr 1 w Kamionce Wielkiej, Grażyna Michalik - instruktor GOK w Kamionce Wielkiej i Kazimierz Ogorzałek - Dyrektor GOK w Kamionce Wielkiej miała ogromny problem podczas wyłonienia najlepszych recytatorów.

- Jestem pod ogromnym wrażeniem - mówi Grażyna Michalik. - Recytatorzy wprost uwodzili nas swoją poezją, sprawiali, że wraz z nimi przenosiliśmy się w świat baśni i fantazji. Przez ten krótki moment, stawaliśmy się bohaterami z ich utworów.

Temat recytowanych utworów był bardzo różnorodny. Największą sympatią pośród młodych artystów cieszyły się utwory Grzegorza Kasdeпки i Jana Brzechwy.

- Długość utworu i stopień trudności tekstu jaki bezbłędnie opanowali są zadziwiające - dodaje pani Grażyna. - Żaden z uczestników ani przez chwilę nie zawahał się i nie pomylił. To tak jakby w ogóle nie czuli tremy

Nina Ślipek

i stresu spowodowanego publicznym występem przed jury, nauczycielami, koleżankami i kolegami ze szkoły.

Spośród wykonawców najlepszymi okazali się:

w kategorii I (klasy I-III)

I miejsce przyznano Oliwii Ślipek ze Szkoły Podstawowej Nr 1 w Kamionce

II miejsce otrzymała Amelia Popiela ze Szkoły Podstawowej Nr 1 w Kamionce Wielkiej

Dwa III miejsca zdobyły: Wiktoria Michalik ze Szkoły Podstawowej Nr 1 w Kamionce Wielkiej i Milena Sekuła ze Szkoły Podstawowej

w Jamnicy.

W tej kategorii komisja przyznała wyróżnienia dla: Julii Górka ze Świątlicy Wiejskiej w Mszalnicy i Martyny Głód ze Szkoły Podstawowej Nr 1 w Kamionce Wielkiej.

w kategorii II (klasy IV-VI)

I miejsce przyznano Karolinie Sekuła ze Szkoły Podstawowej 1 w Królowej Górnej

II miejsce otrzymała Katarzyna Kruczek ze Szkoły Podstawowej w Jamnicy

III miejsce zdobyła Kinga Homoncik ze Szkoły Podstawowej Nr 1 w Kamionce Wielkiej.

W tej kategorii komisja przyznała wyróżnienia dla: Magdaleny Siedlarz ze Szkoły Podstawowej w Boguszy, Patryka Lelito ze Szkoły Podstawowej w Królowej Polskiej, Justyny Baran ze Szkoły Podstawowej Nr 2 w Kamionce Wielkiej, Klaudii Michalik ze Szkoły Podstawowej w Królowej Górnej.

w kategorii III (Gimnazja)

I miejsce przyznano Ninie Ślipek z GP w ZSPG Nr 2 w Kamionce Wielkiej

II miejsca przyznano Marzenie Homoncik z GP w ZSPG Nr 2 w Kamionce Wielkiej

III miejsce otrzymała Anety Mężyk z GP w ZSPG w Królowej Górnej.

Wszystkim uczestnikom konkursu serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów.

M. F.

Foto K. Ogorzałek

Dzień Kobiet

W dniu 5 marca br. w sali Gminnego Ośrodka Kultury odbyło się spotkanie z okazji Dnia Kobiet. W spotkaniu udział wzięło prawie 50 Pań z terenu Gminy Kamionka Wielka. Wszystkie Panie przywitał Przewodniczący Rady Gminy Zenon Kruczek i sołtys wsi Kamionka Wielka Bartłomiej Kłębczyk.

Uczestnikiem spotkania była także pani Lucyna Kmak - pracownik MODR w Nawojowej, która zaprezentowała zebranym produkty regionalne. Imprezę uatrakcyjniła wystawa twórczości ludowej Władysławy Janus, Marii Doszna, Anny Jelito, Danuty Mółka, Czesławy Nowak i Romany Rogal.

(Tekst i foto G.M.)

Dwie peretki – Kasia i Paulina

*Paulina Góra i Dyrektor SP
w Jamnicy mgr Wanda Smajdor*

W marcu zakończyły się konkursy przedmiotowe, a trwały od października. Każdy z nich składa się z trzech etapów: szkolnego, rejonowego i wojewódzkiego. Organizatorem jego jest Małopolski Kurator Oświaty z Krakowa. Temat konkursu z języka polskiego brzmiał: „Buntuję się, więc jestem”

Każdy z etapów skoncentrowany był wokół innego zagadnienia nawiązującego do głównego tematu.

Etap szkolny – „A my tak łatwopalni”

Etap rejonowy – „Dla dobra człowieka”

Etap wojewódzki – „Chcę pojąć, na czym stoi świat”.

Małopolski Konkurs Języka Polskiego jest jednym z najtrudniejszych konkursów, gdyż oprócz wiedzy z tego przedmiotu uczniowie muszą wykazać się czynnym posługiwaniem się kategoriami teoretycznoliterackimi, kulturowymi i językowymi, wysoką sprawnością językową, dojrzałością i krytycyzmem w formułowaniu sądów w oparciu

teksty kultury, a także umiejętnością przywoływania kontekstów właściwych dla prezentowanych utworów.

Na szczególną uwagę zasługuje fakt, iż uczestnicy etapu szkolnego, rejonowego i wojewódzkiego powinni znać teksty literackie wskazane w wykazie lektur – jest

ich sporo, bo do każdego etapu trzeba było przeczytać kilka, a nawet kilkanaście książek. Teksty te nie należą do łatwych lektur, ponadto trudno je zdobyć.

W zakresie redagowania tekstu poprawnego pod względem językowo-stylistycznym w formie krótszej i dłuższej uczeń winien umieć prezentować stanowisko, argumentować, wnioskować i poprawnie zinterpretować.

Cieszymy się, że dwie uczennice z naszej gminy dostały się do etapu wojewódzkiego w Krakowie, zostały finalistkami konkursu – znalazły się w gronie 133 najlepszych gimnazjalistek w Małopolsce.

Gratulujemy uczennicom: Paulinie Góra z Jamnicy i Katarzynie Homoncik z Kamionki Wielkiej. Życzymy dalszych sukcesów ich opiekunom dydaktycznym Pani dyrektor Wandzie Smajdor i Marii Kiełbasa.

(Kam)

Fot. M. Kuligowicz, K. Ogorzałek

Kasia Homoncik jest laureatką dwóch konkursów

Uboj gospodarczy zwierząt (dokończenie)

W przypadku uboju świń zgłoszenie powinno zawierać:

- Imię nazwisko oraz adres posiadacza zwierzęcia.
- Gatunek i liczbę zwierząt poddanych ubojowi.
- Numer identyfikacyjny zwierzęcia, (jeżeli z przepisów o o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt wynika obowiązek oznakowania zwierzęcia).

- Miejsce i termin uboju.
- Imię i nazwisko oraz adres osoby uprawnionej do uboju (musi posiadać udokumentowane kwalifikacje).
- Telefon kontaktowy do osoby zgłaszającej fakt uboju zwierzęcia.
- Postępowanie z resztkami poubojowymi nie jest uwarunkowane prawnie.
- Mięso świń oraz dzików odstrzelonych, w celu produkcji mięsa, poddaje się badaniu

na obecność włośni. Badania takiego mogą dokonywać lekarze wolnej praktyki, którzy posiadają odpowiednie uprawnienia nadane przez Powiatowy Inspektorat Weterynarii. Badanie to wykonywane jest na koszt właściciela zwierzęcia.

(Źródło Małopolski Informator Rolniczy – Doradca Nr 04/2011 aut. Wincenty Kmak)

„Mistrz pięknego czytania”

„Czytanie to najlepszy sposób uczenia się. Czytanie najlepszą nauką” A. Puszkina
6 kwietnia 2012 odbył się II Gminny Konkurs Pięknego Czytania klas I - III organizowany przez Gminną Bibliotekę Publiczną w Kamionce Wielkiej. Na zaproszenie odpowiedziało 7 Szkół Podstawowych z naszego terenu. Udział w konkursie wzięli uczniowie z Zespołu Szkół Podstawowo-Gimnazjalnych

nr 1 i 2 z Kamionki Wielkiej, ze Szkoły Podstawowej z Królowej Polskiej, ze Szkoły Podstawowej z Boguszy, ze Szkoły Podstawowej z Mystkowa, ze Szkoły Podstawowej z Jamnicy oraz ze Szkoły Podstawowej z Królowej Górnej. Głównym celem konkursu było rozbudzenie pasji czytania. Pod czujnym okiem komisji, w składzie: Bogusława Kłębczyk-polonista i długoletni Dyrektor Szkoły Podsta-

wowej nr 2 w Kamionce Wielkiej oraz Maria Sosin- Dyrektor Powiatowej i Miejsko - Gminnej Biblioteki Publicznej w Starym Sączu. Uczniowie rywalizowali o najwyższe laury. Punktowano płynność czytania, poprawność, biegłość, wyrazistość i dykcję. Każdy uczestnik konkursu otrzymał nagrodę, zwycięzcy zostali Mistrzami Pięknego Czytania. Wszystkim serdecznie gratulujemy!

Laureatami konkursu zostali:
w kategorii klas I
I miejsce - Oliwia Ślipek
II miejsce - Patryk Janus
III miejsce - Jakub Popiela
w kategorii klas II
I miejsce - Marcin Chronowski
II miejsce - Filip Szczurek
III miejsce - Dominika Rola
w kategorii klas III
I miejsce - Julia Leonow
II miejsce - Wiktoria Michalik
III miejsce - Mateusz Jawor

Anna Ziobrowska
Kierownik GBP
For. Archiwum Bibliotek

Przedsiębiorco możesz złożyć wniosek bez potrzeby wizyty w Urzędzie Gminy

Od 1 lipca 2011 roku została uruchomiona przez Ministerstwo Gospodarki Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej (tzw. CEIDG). Jest to elektroniczny rejestr osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, dostępny pod adresem www.ceidg.gov.pl. Możesz złożyć wniosek do CEIDG on-line przez Internet. Wniosek o wpis do CEIDG składa się za pośrednictwem formularza elektronicznego dostępnego na stronie internetowej CEIDG, oraz za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej. Następnie prze-

syłany jest wnioskodawcy na wskazany adres poczty elektronicznej potwierdzenie złożenia wniosku. Wniosek składany w ten sposób musi być opatrzony podpisem elektronicznym, weryfikowanym za pomocą kwalifikowanego certyfikatu albo podpisywany podpisem potwierdzonym profilem zaufanym elektronicznej platformy usług administracji publicznej (ePUAP), bądź podpisywany podpisem osobistym. Zaufany profil można otrzymać bezpłatnie w Urzędach Skarbowych i niektórych oddziałach ZUS. Wniosek o wpis do CEIDG może być również złożony na formularzu

w wybranym przez przedsiębiorcę urzędzie gminy osobiście albo wysłany listem poleconym. W przypadku osób składających wniosek osobiście w gminie, organ gminy potwierdza tożsamość wnioskodawcy i pokwituje jego przyjęcie. Wniosek składany osobiście powinien być opatrzony własnoręcznym podpisem składającego. Natomiast wniosek wysłany listem poleconym powinien być opatrzony podpisem własnoręcznym poświadczonym przez notariusza.

M. Zielińska

Praca magisterska o GOK

Miło nam donieść, że działalność Gminnego Ośrodka Kultury w Kamionce Wielkiej stała się tematem pracy magisterskiej. Jej autorką jest pani Olga Poręba studentka Akademii Wychowania Fizycznego im. Bronisława Czecha w Krakowie na Wydziale Turystyki i Rekreacji. Promotorem liczącej 120 stron pracy jest prof. dr hab. Dobiesław Dudka. Praca zawiera charakterystykę naszej gminy, genezę powstania Gminnego Ośrodka Kultury i jego działalność w okresie 1978 – 2011r. Autorka pracy wykorzystując archiwalne materiały GOK bardzo wnikliwie przedstawiła działalność i osiągnięcia Gminnego Ośrodka Kultury i jego filii. Uwagę studentki skupiły zarówno główne imprezy kulturalne, ale też działalność zespołów tu działających, którym poświęciła sporo miejsca. W opracowaniu uwzględniono także działalność wydawniczą GOK,

zwłaszcza wydawanie kwartalnika „Gminne Wieści”.

Analizując zapotrzebowanie na działalność kulturalną, autorka uwzględniła dość trafnie zarówno liczące się sukcesy jak też wszelkie bariery, także te finansowe. Nie umknęło jej uwadze, zmniejszające się niestety od kilku lat finansowanie GOK z budżetu gminy.

Pracę uzupełnia prawie 60 fotografii, obrazujących wszystkie pola aktywności Gminnego Ośrodka Kultury od dnia powstania po dzisiejsze czasy.

Autorce pracy - obecnie już pani magister - dziękujemy za poświęcony naszym sprawom czas i za tę formę promocji naszej gminy. Życzymy, aby doświadczenia zdobyte w czasie penetracji ponad 30 letniej naszej historii były przyjemnym wspomnieniem i zostały przynajmniej w części wykorzystane. Ponadto życzymy wszelkiej pomyślności!

Kogo

Kamionka, Kamionki, Kamionecki

Ministerstwo Informatyzacji i Cyfryzacji przygotowało elektroniczny wykaz miejscowości w Polsce i nazw głównych przysiółków przysiółków. Z opracowania można się dowiedzieć ile jest podobnych nazw miejscowości w Polsce, w jakim województwie, powiecie i gminie się znajdują, a także jaka jest poprawna pisownia miejscowości w dopełniaczu i przymiotniku. Poniżej przedstawiamy zmontowany wykaz z przykładowymi nazwami występującymi w naszej gminie.

Nazwa miejscowości	Rodzaj	Gmina	Powiat (miasto na prawach powiatu)	Województwo	Identyfikator	dopełniacz	przymiotnik
Abisymia	część wsi Turzyn	Kcymia	nakielski	kujawsko-pomorskie	1029454	-nii	
Abisymia	część wsi Dółsk	Drzycim	świecki	kujawsko-pomorskie	1030606	-nii	
Abisymia	kolonia wsi Droblin	Leśna Podlaska	białski	lubelskie	0014580	-nii	
Abisymia	część kolonii Dąbrowa	Hrubieszów	hrubieszowski	lubelskie	0889166	-nii	
Abisymia	część wsi Wiele	Karsinów	mazowiecki	pomorskie	0162790	-nii	
Bogusza	wieś	Kamionka Wielka	nowosądecki	małopolskie	0434307	-szy	boguski
Kamionka Mała	wieś	Laskowa	limanowski	małopolskie	0437398	-ki -lej	kamionecki
Kamionka Mała	wieś	Kamionka Wielka	nowosądecki	małopolskie	0434365	-ki -lej	kamionecki
Kamionka Mała	przysiółek wsi Popielarnia	Wiskitki	żyrardowski	mazowieckie	0739544	-ki -lej	
Kamionka Nowa	wieś	Bargłów Kościelny	augustowski	podlaskie	0754420	-ki -wej	kamionecki
Kamionka Poprzeczna	wieś	Bakalarzewo	suwalski	podlaskie	0753277	-ki -nej	kamionecki
Kamionka Stara	wieś	Bargłów Kościelny	augustowski	podlaskie	0754590	-ki -rej	kamionecki
Kamionka Średnia	osada	Krzeszów	nizajski	podkarpackie	0796915	-ki -niej	
Kamionka Wielka	wieś	Kamionka Wielka	nowosądecki	małopolskie	0434371	-ki -kiej	kamionecki
Kamionka-Kolonia	wieś	Krzeszów	nizajski	podkarpackie	0796884	-ki-Kolonii	kamionecki
Kamionka-Kolonia	część wsi Nieborzyn	Kleczew	koninowski	wielkopolskie	0286427	-ki-Kolonii	
Królowa Górna	wieś	Kamionka Wielka	nowosądecki	małopolskie	0434945	-wej -nej	królowski
Królowa Polska	wieś	Kamionka Wielka	nowosądecki	małopolskie	0435011	-wej -kiej	królowski
Kamionki	część miasta Pieszyce	Pieszyce	dzierżoniowski	dolnośląskie	0984427	-nek	
Kamionki	część wsi Gąski	Wola Krzysztoporska	piotrkowski	łódzkie	0555376	-nek	
Kamionki	część wsi Rajbrot	Lipnica Murowana	bocheński	małopolskie	1000226	-ków	
Kosówka	część wsi Kamionka Wielka	Kamionka Wielka	nowosądecki	małopolskie	0434626	-ki	
Kamionki	przysiółek wsi Frycowa	Nawojowa	nowosądecki	małopolskie	0455114	-nek	
Kamionki	część wsi Zarzeczce	Wolbrom	olkuski	małopolskie	0224917	-nek	

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

„ RAZEM DO SUKCESU ”

W bieżącym roku ruszyła kolejna, piąta edycja projektu systemowego „Razem do sukcesu” realizowanego przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Kamionce Wielkiej, w ramach Priorytetu VII Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej.

Obecnie lista uczestników, podobnie jak w latach 2010-2011 liczy 20 osób. Są to mieszkańcy naszej gminy, osoby korzystające ze świadczeń pomocy społecznej, w wieku aktywności zawodowej, które są osobami nieaktywnymi zawodowo, bezrobotnymi lub rolnikami. Trudniejszą sytuację odnotowuje się w przypadku kobiet. Wyższy odsetek wśród osób bezrobotnych, większe bariery jakie napotykają w działaniach aktywizacyjnych, obowiązki domowe (matka, żona, opiekunka

osób uzależnionych itp.), sprawiają, że są one dyskryminowane. Stąd priorytetem na rynku pracy jest aktywizacja właśnie tej grupy, one też stanowią największą grupę naszego projektu.

W ramach udzielanego wsparcia jest aktywizacja społeczna (zajęcia grupowe i indywidualne z psychologiem), zawodowa (zajęcia grupowe i indywidualne konsultacje z doradcą zawodowym) oraz edukacyjna (szkolenia/kursy zawodowe). Warto dodać, że ten kompleksowy charakter wsparcia zawiera również pomoc finansową oraz działania kulturalno – rozrywkowe (wyjazd do teatru).

Od początku realizacji projektu, w latach 2008-2011, jego działaniem objęto 58 osób. Oprócz podniesienia lub zaktualizowania kwalifikacji zawodowych, beneficjenci podnieśli swoje

kompetencje społeczne, dzięki treningom umiejętności społecznych. Ponadto udział w projekcie uświadomił uczestnikom, iż możliwości osiągnięcia sukcesu są w nich samych. Taka pozamaterialna forma wsparcia została wdrożona dzięki wsparciu funduszy europejskich, bez których nie byłaby możliwa do zrealizowania.

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Janina Gruca
Fot. Archiwum OPS

GMINNE WIEŚCI

Kwartalnik Społeczno-Kulturalny Gminy Kamionka Wielka

Redaguje Zespół GOK. Redaktor Naczelny, skład, grafika komputerowa K. Ogorzałek
Wydawca: Gminny Ośrodek Kultury w Kamionce Wielkiej

Adres redakcji: 33-334 Kamionka Wielka, powiat nowosądecki,
tel/fax 0-18) 445-60-29 www.gokkamionka.iaw.pl e-mail: gok@adres.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania nadesłanych tekstów, korekty i zmiany tytułów.
Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń a anonimów nie drukujemy.

Palmy wielkanocne

Niedziela Palmowa rozpoczyna Wielki Tydzień w tym dniu przynoszone są do kościoła palmy nawiązując one do biblijnego wjazdu Jezusa do Jerozolimy. Dzisiejsze palmy nie przypominają tych z czasów Chrystusa. „Dziś palmą nazywamy raczej kolorowe bukiety, czy misternie ułożone gałązki. Chodzi o to, by po polsku odnieść się do tradycji biblijnej”.

Do wykonania palm tradycyjnych wykorzystywano m.in. barwinek, bazie, kwiaty z bibuły kolorowe wstążki. Aby zachować tradycję wykonywania takich palm po raz pierwszy zorganizowano Konkurs Palm Wielkanocnych Trzech Gmin Chełmiec - Grybów - Kamionka Wielka, którego celem było kultywowanie tradycji święcenia regionalnych Palm Wielkanocnych w tych

gminach. Finał Konkursu Palm Wielkanocnych Trzech Gmin odbył się 13 kwietnia br. w Sali Ratuszowej Miasteczka Galicyjskiego.

Spośród 24 nadesłanych palm komisja artystyczna w składzie Barbara Romańska – etnograf – Sąddecki Park Etnograficzny, Sławomir Czop – kierownik zespołu ds. Miasteczka Galicyjskiego, Marian Pażucha – artysta, plastyk, rzeźbiarz, wyłoniła najciekawsze palmy wśród których znalazła uznanie także palma wykonana przez Jakuba Siedlarza z Boguszy. Pozostali uczestnicy z terenu naszej gminy otrzymali pamiątkowe dyplomy i nagrody rzeczowe. Wszystkim uczestnikom tego konkursu serdecznie dziękujemy za udział i piękne wykonanie wspaniałych tradycyjnych palm wielkanocnych. Należy wspomnieć, że konkurs ten został zorganizowany przy współpracy Gminnego Ośrodka Kultury z Chełmca, Kamionki Wielkiej i Grybowa oraz LGD „Korona Sąddecka”.

(G.M.)

Fot. K. Ogorzałek

„Moja Mała Ojczyzna”

Praca Eweliny Trojan

Pod takim tytułem przebiegał XXII Gminny Konkurs Plastyczny. Trzeba przyznać, że uczestnicy konkursu wykazali się dość zróżnicowanym spojrzeniem na temat konkursu. Nie żyjemy przecież w próżni, każdy z nas osadzony jest w konkretnej rzeczywistości tak

pod względem miejsca jak też czasu. Każdy z nas ma własną „małą ojczyznę”. Każdy ją widzi inaczej. Poza tym, nie zawsze dostrzegamy to, co ktoś rejestruje na „pierwszy rzut oka”. Właśnie takiej konfrontacji wrażeń służy gminny konkurs plastyczny i wystawa pokonkursowa.

Do Gminnego Ośrodka Kultury napłynęła rekordowa ilość prac w ilości 83 z placówek oświatowych i kultury z terenu gminy. Wszystkie obrazy oceniła komisja pod przewodnictwem mgr Marty Kocemby, przydzielając nagrody regulaminowe i wyróżnienia za najciekawsze samodzielnie wykonane prace.

WYNIKI

W kategorii I:

I, II i III miejsca nie przyznano. Natomiast Komisja przyznała 5 wyróżnień dla: Martyny Kachniarz z Mystkowa, Dominika Siedlarza z Boguszy, Anity Hebdy z GOK w Kamionce Wielkiej, Jolanty Ziobrowskiej z Jamnicy i Piotra Gocek z GOK w Kamionce Wielkiej.

W kategorii II:

I miejsce otrzymała Gabrielka Górka ze Szkoły Podstawowej w Królowej Polskiej II miejsca zdobyła Magdalena Siedlarz ze Świetlicy Wiejskiej w Boguszy

III miejsce otrzymała Kinga Kiełbasa ze Szkoły Podstawowej Nr 1 w Kamionce Wielkiej Ponadto 2 wyróżnienia otrzymują: Patrycja Kulpa ze SP Nr 1 w Kamionce Wielkiej i Aleksandra Witek ze SP w Królowej Polskiej.

W kategorii III:

I miejsce zdobyła Weronika Siedlarz ze Świetlicy Wiejskiej w Boguszy II miejsce otrzymała Ewelina Trojan z Gimnazjum Publicznego Nr 1 w Kamionce Wielkiej III miejsce nie przyznano Przyznano także 2 wyróżnienia dla: Dominiki Witkowskiej ze Świetlicy Wiejskiej w Mszalnicy i Jakuba Siedlarza ze Świetlicy Wiejskiej w Boguszy

Komisja Artystyczna stwierdziła, że konkurs cieszy się dużym zainteresowaniem wśród dzieci i młodzieży. Ponadto temat został ciekawie zaprezentowany zarówno poprzez różnorodny dobór techniki wykonania i odpowiednie zinterpretowanie tematu. Komisja zwróciła jednak uwagę na to, że niestety niektóre prace nie zostały wykonane samodzielnie. Wszystkim dzieciom gratulujemy wspaniałych prac.

Tekst i foto: Kogo

Z życia parafii Mystków

W ciągu ostatnich sześciu lat Parafia p.w. Św. Apostołów Filipa i Jakuba w Mystkowie dokonała dość poważnych inwestycji w kościele parafialnym:

1. Zamontowano granitową posadzkę. Usadawiła ją firma pana Edwarda Poręby z Mystkowa.

2. Wybudowano nowy chór w stylu neobarokowym. Zaprojektował go inż. Zygmunt Lewczuk. Wykonała firma budowlana pana Stanisława Janusa z Mszalnicy. Wybudowany chór bardzo dobrze wpisał się w całość wnętrza neobarokowego kościoła.

3. Odnowiono i rozbudowano ołtarz z XVII wieku znajdujący się w lewej nawie kościoła. Zrekonstruowano go jako ołtarz Bożego Miłosierdzia. Dokonała tego firma Pana Jana Kowalczyka i Jana Wańczyka. Przebudowa dotyczyła betonowego stipes – zmieniono na drewniany - retabulum - obecnie przebudowane na trójosiowe - w którym zostały umieszczone 3 obrazy (Miłosiernego Pana Jezusa, Św. Faustyny i obraz Błogosławionego Michała Sopoćki), antepedium, mensy i odbudowy tabernakulum na pedeli. Nad ołtarzem umieszczono istniejący obraz Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Obrazy wymalował Pan Jan Wańczyk. W trakcie konserwacji rzeźb przedstawiających aniołów odkryto, iż pierwotnie postacie te nie posiadały skrzydeł, a domontowane zostały w późniejszym okresie. Po przeanalizowaniu gestów, ułożenia rąk oraz założonych na głowach koron odkryto, że figury te przedstawiają królów św. Wacława i św. Kazimierza. Po konserwacji i przywróceniu im wcześniejszej formy postacie świętych królów Wacława i Kazimierza zostały zamontowane nad kolumnami, na drugiej kondygnacji ołtarza.

Do odnowienia i zrobienia ołtarza Bożego Miłosierdzia zmobilizowała nas odprowadzana przez parafię (od kilkunastu lat co piątek) nowenna do Miłosierdzia Bożego. Odprowadzana jest też od kilkunastu lat Wielka Nowenna do Bożego Miłosierdzia od Wielkiego Piątku do Święta Bożego Miłosierdzia oraz niezwykła obietnica Pana Jezusa Miłosiernego związana ze świętem Miłosierdzia Bożego, która mówi że „kto przystąpi w święto Bożego Miłosierdzia do spowiedzi i Komunii Świętej dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar” - czyli takiej łaski, jaką otrzymujemy tylko w sakramencie Chrztu Świętego (Dz. S. 383, nr. 1109). Jest to dar większy od odpustu zupełnego tym bardziej, że warunki są tu bardzo łatwe do wypełnienia. Biorąc pod uwagę naukę Kościoła o odpustach można wnioskować, że do spowiedzi można przystąpić kilka dni przed Świętem Miłosierdzia i po nim (choć najlepiej w święto Miłosierdzia Bożego).

Nowy ołtarz Miłosierdzia Bożego

W naszej parafii odbiera wielką cześć Miłosierdzie Boże (według wskazań św. Faustyny), szczególnie przez co piątkową nowennę. Cieszymy się więc, że w naszej parafii jest piękny potrójny ołtarz Miłosierdzia Bożego.

4. Rozpoczęto odnowienie i rekonstrukcję zabytkowego bocznego ołtarza św. Józefa (aby wyglądał jak w XVIII wieku).

Ks. Prałat Józef Głowa
Proboszcz Parafii w Mystkowie

Fot. K. Ogorzałek

POLSKI BANK

BANK SPÓŁDZIELCZY w Nowym Sączu

Rok założenia 1912

Centrala

33-300 Nowy Sącz
Al. Batorego 78

telefon centrala
018 443 56 30

tel. kredyty
018 443 46 60

Oddział

Gródek n. Dunajcem 100
tel. 018 440 10 50

Punkty obsługi klienta

Nowy Sącz:

ul. Krakowska 91
tel. 018 440 81 05

ul. Paderewskiego 66
tel. 018 444 31 38

ul. I Brygady 6
tel. 018 440 08 16

ul. Lwowska 104a
tel. 018 441 65 80

ul. Bat. Chłopskich 31
tel. 018 449 05 36

Wielogłowy

tel. 018 449 01 01

Kamionka Wielka

tel. 018 333 38 19

Rożnów

tel. 018 475 15 74

***JUBILEUSZ 100 LECIA
BANKU SPÓŁDZIELCZEGO
W NOWYM SĄCZU***

1912-2012

Zapraszamy do naszych placówek